

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 36Cb/77/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118217446
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Bednarčík
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1118217446.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Antóniou Bednarčík v právnej veci žalobcu: GlasBau s.r.o., so sídlom Banšelova 22, 821 04 Bratislava-mestská časť Ružinov, IČO: 50 915 614, zast. URBAN STEINECKER GAŠPAREC BOŠANSKÝ, s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava-mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 244 895, proti žalovanému: Solesi S.p.A., so sídlom Via Stentinello 9, Siracusa, Talianska republika, register: Kancelária obchodného registra-Komora obchodu, priemyslu, remesiel a poľnohospodárstva, Siracusa, číslo zápisu 00262120892, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: Solesi S.p.A. Slovakia Branch, organizačná zložka, so sídlom Prešernova 4, 811 02 Bratislava, IČO: 47 382 651, zast. KUTAN & PARTNERS s. r. o., so sídlom Rajska 15/A, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 861 308, v konaní o zaplatenie 36.245,79 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi

- sumu 36.245,79 eur
- úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 15.000 eur od 09.07.2018 až do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 294 eur od 09.08.2018 až do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 1.219,95 eur od 14.09.2018 až do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 19.731,84 eur od 01.10.2018 až do zaplatenia,
- paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok vo výške 160 eur,

a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a právo na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalovanému pričom, o výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 29.10.2018 domáhal, aby žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 36.245,79 eur s príslušenstvom, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 160 eur ako aj trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný v hmotnoprávnom postavení objednávateľa si na základe cenovej ponuky žalobcu v hmotnoprávnom postavení dodávateľa objednal dňa 22.03.2018 od žalobcu služby špecifikované v objednávke, a to za sumu vo výške 58.478,21 eur (ďalej len „objednávka“). Žalobca dodal žalovanému služby špecifikované v objednávke a voči žalovanému si splnil všetky zmluvné ako aj zákonné povinnosti v celom rozsahu riadne a včas tak, ako žalobcovi vyplynuli z objednávky. Žalovaný si naopak nesplnil svoju základnú zmluvnú a súčasne aj zákonnú povinnosť z objednávky, a to riadne a včas uhradiť žalobcovi odplatu

vyplývajúcu z objednávky a žalobcom vyúčtovanú faktúrami. Žalobca do dňa podania tohto návrhu vyúčtoval žalovanému poskytnuté služby okrem iného aj splatnými faktúrami č. 18180138 na sumu vo výške 15.000 eur, č. 18180247 na sumu vo výške 294 eur, č. 18180298 na sumu vo výške 1.219,95 eur a č. 18180346 na sumu vo výške 19.731,84 eur, spolu vo výške 36.245,79 eur. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 36.245,79 eur písomnou výzvou zo dňa 04.10.2018. S poukazom na vyššie uvedené má žalobca voči žalovanému okrem nároku na zaplatenie istiny aj nárok na úhradu úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 15.000 eur od 09.07.2018 do zaplatenia, zo sumy 294 eur od 09.08.2018 do zaplatenia, zo sumy 1.219,95 eur od 14.09.2018 do zaplatenia a zo sumy 19.731,84 eur od 01.10.2018 do zaplatenia.

2. Súd vydal dňa 18.01.2019 v navrhovanom znení platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný dňa 11.02.2019 odpor, ktorý odôvodnil nasledovne. Predovšetkým namietal tvrdenia žalobcu, že „si splnil všetky zmluvné aj zákonné povinnosti v celom rozsahu riadne a včas tak, ako žalobcoví vyplynuli z objednávky.“ Vzhľadom na to, že žalobca prijal objednávku žalovaného bez výhrad a na základe objednávky začal vykonávať služby v nej dohodnuté, súhlasil súčasne so všetkými podmienkami v nej uvedenými. Svoj súhlas žalobca zároveň potvrdil aj v žalobe, v ktorej výslovne uvádza, že si plnil povinnosti vyplývajúce z objednávky. Tvrdenia žalobcu, že si svoje povinnosti plnil riadne a včas, sú však v rozpore s ním predloženými dôkazmi. Ako vyplýva z objednávky, termín dodania bol dojednaný v období od 14.04.2018 do 15.05.2018. Žalobcom vystavené a uplatnené faktúry však uvádzajú termín dodania služby nasledovne: faktúra č. 18180138-termín dodania 25.05.2018, t.j. 10 dní po termíne dodania; faktúra č. 18180247 - termín dodania 25.07.2018, t.j. 72 dní po termíne dodania; faktúra č. 18180298 - termín dodania 14.08.2018, t.j. 92 dní po termíne dodania a faktúra č. 18180346-termín dodania 31.08.2018, t.j. 109 dní po termíne dodania. Žalobca bol teda počas zhotovovania diela v podstatnom omeškaní, čo dokonca sám predloženými faktúrami dokazuje. Je teda nesporné, že žalobca nevykonal dielo včas. Súčasne, toto omeškanie bolo spôsobené výlučne na strane žalobcu, čo aj sám potvrdil vo svojej e-mailovej komunikácii zo dňa 27.06.2018, v ktorej konštatoval, že omeškanie je spôsobené z dôvodu prekrytia dvoch veľkých projektov a prisľúbil zvýšiť počet pracovníkov. Termíny však žalobcom nikdy neboli dodržiavané a záväzok poskytnúť viac pracovníkov pri vykonávaných prácach nebol žalobcom dodržaný. Žalovaný e-mailom upozorňoval žalobcu na omeškanie, vzniknuté penále, ako aj na nedostatok pracovníkov zo strany žalobcu. Žalovaný zároveň upozornil žalobcu, že z dôvodu omeškania žalobcu a nedostatku pracovnej sily, musel na realizáciu prác poskytnúť žalobcovi ďalších pracovníkov, ktorí žalobcovi pomáhali pri vykonaní prác. Z dôvodu poskytnutia vlastných pracovníkov a vykonania množstva prác je teda zrejmé, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť vykonať práce riadne, keďže veľké množstvo prác bolo vykonané za pomoci žalovaného alebo výlučne žalovaným. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca porušil svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť tým spôsobenú škodu druhej strane. Pracovníci žalovaného strávili vykonaním prác, ktoré neboli riadne a včas vykonané žalobcom, viac ako 2500 hodín. Výška škody, ktorú spôsobil žalobca žalovanému porušením jeho povinností, predstavuje násobok počtu hodín strávených pracovníkmi pri vykonaní prác, ktoré mali byť vykonané žalobcom a cenou práce príslušných pracovníkov. Takto vzniknutá škoda je vo výške 32.189,45 eur. Žalobca a žalovaný si súčasne dohodli v objednávke penále pre prípad porušenia povinnosti žalobcu. Žalovaný si týmto v zmysle bodu 5 objednávky uplatňuje nárok na penále z dôvodu porušenia povinnosti žalobcu vo výške 10 % z celkovej ceny objednávky, a teda vo výške 5.847,82 eur. V dôsledku konania žalobcu žalovanému vznikol aj nárok na náhradu ušlého zisku v zmysle ustanovenia § 379 ObZ. V zmysle § 381 ods. 1 ObZ, si žalovaný uplatňuje nárok na náhradu ušlého zisku vo forme abstraktného ušlého zisku z dôvodu vykonaných prác v rozsahu viac ako 2500 hodín. S ohľadom na vyššie uvedené má žalovaný za to, že je dostatočne preukázané, že mu vznikol ušlý zisk, a to minimálne vo výške 32.189,45 eur. Tento ušlý zisk bol spôsobený porušením povinností vyplývajúcich z objednávky, keď žalobca nedokázal zabezpečiť dostatočný počet pracovníkov a vykonať práce riadne a včas, teda 2500 hodín strávených žalovaným pri vykonaní prác, ktoré mali byť vykonané žalobcom, teda predstavuje ušlý zisk pre žalovaného, nakoľko žalovaný nemal k dispozícii týchto pracovníkov počas celého tohto obdobia. Žalovaný uplatnil kompenzačnú námietku a započítal svoj nárok na náhradu škody, penále a ušlý zisk s celkovým nárokom žalobcu.

3. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 02.08.2019 odmietol a rozporoval skutočnosť tvrdené žalovaným v podanom odpore. V prvom rade zopakoval rozhodné skutočnosti týkajúce sa vykonania diela žalobcom riadne, upozornil na § 548 ods. 1 ObZ. Fakturovaná suma bola vyúčtovaním vykonaných prác v rozsahu objednávky a zodpovedá v plnej miere dohode účastníkov zmluvy. Žalobca nepopiera, že dielo nebolo ukončené a odovzdané dňa 15.05.2018 ako vyplýva z objednávky, avšak omeškanie

nebolo spôsobené žalobcom z dôvodu prekrytia dvoch veľkých projektov, či nedostatku pracovníkov, ako klamlivo tvrdí žalovaný. Uvedené bolo spôsobené výlučne konaním žalovaného, keďže práve žalovaný bol ten, ktorý výrazne meškal s dohodnutými prácami, čo následne spôsobilo, že žalobca nebol objektívne schopný dodržať termín dodania, ktorý bol dojednaný v objednávke. Ak by žalovaný s predmetnými prácami nemeškal, žalobca by realizoval všetky dohodnuté práce tak, ako si strany pôvodne dojednali v objednávke. Samotný termín prác posúval viackrát žalovaný, a to aj vtedy keď žalobca riadne zabezpečil na dohodnuté miesto potrebný počet pracovníkov, ktorí boli následne nútení z miesta prác odísť, keďže nemali pripravené vopred dohodnuté podmienky. K pracovníkom žalovaného zdôraznil, že žalovaný sa svojvoľne rozhodol prostredníctvom svojich zamestnancov vykonávať dohodnuté práce, čo nemôže byť na ťarchu žalobcu. Ak žalovaný mal záujem, aby jeho zamestnanci participovali na vykonávaných prácach, mal byť o tejto skutočnosti informovaný a súčasne uvedené podstatne menilo vopred dohodnuté podmienky, a preto, ak žalobca nevyslovil svoj súhlas, bolo výlučne rozhodnutím žalovaného, že na dohodnuté práce povolal svojich zamestnancov. Žalobca nikdy žalovaného nežiadal o to, aby žalovaný dodal svojich zamestnancov. Postup žalovaného nie je ani v súlade so zákonnou úpravou v zmysle ObZ. Úprava v ObZ totiž neumožňuje, aby objednávateľ bez akejkoľvek dohody so zhotoviteľom sa sám svojvoľne rozhodol, že riadne dohodnutú odplatu neuhradí. Žalobca je presvedčený o účelovosti argumentácie žalovaného. Ak by mal žalovaný skutočne za to, že žalobca si svoje povinnosti neplní riadne a včas, využil by prostriedky, ktoré mu zákonodarca na ochranu svojich práv priznáva. V takom prípade by postupoval v súlade s platnou legislatívou, podľa ktorej mal žalovaný právo uplatniť zľavu z ceny, ak by mal za to, že dielo má vady, čo však preukázateľne neurobil, alebo mal možnosť odstúpiť od zmluvy, čo rovnako tak neurobil. Žalovaný nikdy ani počas vystavenia faktúr tieto nespochybnil, keďže ich prevzal, oboznámil sa s ich obsahom, pričom žalovaný žalobcu nepožiadaval o vykonanie prípadných úprav vystavených faktúr a do ich splatnosti ich ani nijako nerozporoval.

4. Žalovaný sa vyjadril v duplike doručenej súdu dňa 12.11.2019 tak, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že si splnil všetky svoje zmluvné a zákonné povinnosti. Dielo bolo dokončené s podstatným omeškaním. Podľa žalobcu nebol objektívne schopný dodržať termín diela, pre údajné omeškanie žalovaného, čo je účelovým a nepravdivým tvrdením. Rovnako tak poprel žalovaný aj tvrdenie žalobcu o tom, že pracovníci žalobcu museli viackrát opustiť miesto dodania diela, pretože nemali vopred dohodnuté podmienky. Skutočnosť, že sa v mieste vykonania diela nenachádzal vždy dostatok pracovníkov vyplýva zo stavebného denníka. Na nedostatok pracovníkov upozorňoval aj v e-mailovej komunikácii. Sám žalobca uviedol, že omeškanie je spôsobené prekrytím dvoch veľkých projektov a nenamietal, že nemôže vykonávať dielo z dôvodov na strane žalovaného. Zo žiadneho dôkazného prostriedku nevyplýva, že by žalovaný posúval termín vykonanie prác, tak ako uvádza vo vyjadrení žalobca. Vzhľadom na to, že omeškanie bolo spôsobené výlučne konaním žalobcu, žalovaný považuje svoj nárok na penále z dôvodu porušenia povinnosti žalobcu za dôvodný. Okrem omeškania so zhotovením diela považuje žalovaný za potrebné poukázať na nekvalitne vykonávané dielo zo strany žalobcu, na čo bol upozornený nielen zo strany žalovaného, ale aj zo strany Slovenských elektrární (e-mail zo dňa 16.05.2018). Žalovaný odmietol faktúry žalobcu, čo vyplýva z e-mailu zo dňa 12.09.2018. Žalovaný uviedol, že nasadenie pracovníkov žalovaného na pomoc pri zhotovení diela žalobcom nebolo jednostranným rozhodnutím žalovaného, ale o túto pomoc požiadal sám žalobca. Uvedené nasadenie si vyžadovalo aj plnenie záväzkov žalovaného voči konečnému objednávateľovi-Slovenským elektrárňam. Pracovníci žalobcu neboli schopní vykonať dielo, žalobca preto o pomoc požiadal žalovaného. Zmena v obsahu záväzku nastala na základe žiadosti žalobcu, ktorú žalovaný akceptoval. V tejto súvislosti preto poukázal na § 272 ods. 2 ObZ. Zároveň navrhol vypočúť zamestnancov žalovaného, ktorých zoznam doloží. Tvrdenie žalobcu, že o nasadení pracovníkov nebol nikdy informovaný, je nepravdivé. Žalovaný viackrát informoval o tejto skutočnosti žalobcu, ako vyplýva z e-mailovej komunikácie.

5. Žalovaný po pojednávaní konanom dňa 11.02.2020 v podaní doručenom dňa 03.03.2020 upresnil výpočet uplatnenej škody. Výška škody uplatnenej žalovaným predstavuje násobok počtu vykonaných hodín jednotlivých pracovníkov a ceny práce jednotlivých pracovníkov, pričom konkrétny zoznam pracovníkov spolu s počtom hodín, ktoré odpracovali v mesiacoch jún až september 2018 na zhotovení diela, ktoré mal vykonať žalobca, je uvedený v dokumente „Celkový počet strávených hodín za obdobie jún - september 2018 na prácach GlasBau“. Žalovaný z dôvodu opravy nákladov ceny práce zamestnancov žalovaného predložil opravenú kalkuláciu celkovej výšky škody, spolu so zoznamom pracovníkov, počtom vykonaných hodín a cenou práce za jednu hodinu konkrétneho pracovníka. Žalovaný na konkrétnych príkladoch uvádzal, akým spôsobom bola výška škody vypočítaná.

Predovšetkým žalovaný vysvetlil, že výpočet nákladov za prácu bol rozčlenený podľa zamestnancov spoločnosti IREM, spoločnosti JUST WORK MANPOWER s.r.l., SOLID ONE a zamestnancami žalovaného. V tomto smere vysvetlil na príklade zamestnancov týchto spoločností výpočet škody nasledovne. Pracovník spoločnosti IREM (dodávateľ žalovaného), pán X, odpracoval 30 hodín na dokončení diela, pričom ako vyplýva z denného reportu 3 za mesiac júl 2018, odpracoval na diele 10 hodín dňa 17.07.2018, 10 hodín dňa 18.07.2018 a 10 hodín dňa 19.07.2018. Uvedený odpracovaný čas žalovaný preukazoval práve denným reportom 3 za mesiac júl 2018 (str. 5, 6 a 7 denného reportu 3 za mesiac júl 2018). Pri odmene za vykonanú prácu 11,00 eur za hodinu práce je odmena za prácu tohoto pracovníka vo výške 330,00 eur. Obdobným spôsobom, t. j. súčinom počtu odpracovaných hodín a cenou za hodinu práce, vypočítal žalovaný náklady vynaložené na všetkých pracovníkov spoločnosti IREM, ktorých menný zoznam, počet odpracovaných hodín, odmenu za hodinu práce a celkové náklady na konkrétneho pracovníka uviedol v kalkulácii, konkrétne menný zoznam pracovníkov pod názvom IREM. Náklady na cenu práce všetkých pracovníkov spoločnosti IREM boli spolu v celkovej výške 6.138,00 eur. Celkové náklady vynaložené za prácu všetkých pracovníkov spoločnosti JUST WORK MANPOWER s.r.l., ktorí v období jún až september 2018 mali pracovať na dokončení diela boli vo výške 10.084,40 eur a za prácu všetkých pracovníkov spoločnosti SOLID ONE, ktorí v období jún až september 2018 pracovali na dokončení diela boli vo výške 10.986,00 eur, pričom uvedená výška nákladov je súčinom počtu odpracovaných hodín jednotlivých pracovníkov spoločnosti JUST WORK MANPOWER s.r.l., resp. spoločnosti SOLID ONE (tak ako im vyplýva z denných reportov za jún až september 2019) a ceny za odpracovanú hodinu jednotlivých pracovníkov (tak ako im vyplýva z faktúry spoločnosti JUST WORK MANPOWER s.r.l., resp. za jednotlivé pracovné pozície z mesačných certifikátov prác v spojení s zoznamom pracovníkov spoločnosti SOLID ONE). Celkový výpočet nákladov všetkých pracovníkov spoločnosti JUST WORK MANPOWER s.r.l. a SOLID ONE s uvedením mena pracovníka, celkovým počtom odpracovaných hodín, výškou odmeny za hodinu práce a celkovou cenou práce uviedol v kalkulácii, konkrétne menný zoznam pracovníkov pod názvom JWM, resp. SOLID ONE. Na dokončení diela, ktoré mal vykonať žalobca, pracovali traja zamestnanci žalovaného, konkrétne pán A., pán H. a pán CU.. Konkrétny počet odpracovaných hodín príslušných zamestnancov opäť vychádza z denných reportov za príslušné obdobie. Nakoľko však zamestnanci žalovaného sú zamestnancami talianskej spoločnosti, ich zamestnanecký vzťah sa spravuje právnym poriadkom talianskej republiky. Na účel výpočtu nákladov na hodinu práce zamestnanca je nutné vychádzať z hrubej mzdy zamestnanca, ku ktorej sú pripočítané dane, odvody a príspevky do fondov podľa talianskych právnych predpisov. Žalovaný uvádza výpočet nákladov na hodinu práce na príklade zamestnanca Y... Pán X.XXX,XX mal v mesiaci júl hrubú mzdu vo výške 3.555,36 eur. Táto hrubá mzda mu vyplýva z výplatnej pásky, konkrétne z popisu jednotlivých mzdových položiek a k nim príslušnej odmeny. Celkové mzdové náklady zamestnanca X.XXX,XX teda pre žalovaného predstavujú sumu 4.983,56 eur, čo pri počte 208 odpracovaných hodín predstavuje náklady na hodinu práce vo výške 23,95942 eur (namiesto v odpore nesprávne uvedených 27,75 eur). Táto cena práce vyplýva aj z rozvrhu hodinových nákladov zamestnanca U., konkrétne položka „CENA HOD.“ Žalovaný opravil cenu práce ďalších svojich zamestnancov, a to tak, že správna cena za hodinu práce zamestnanca XX,XXXXX N. je vo výške 26,34450 eur a cena za hodinu práce XX,XXXXX A. vo výške 26,44990 eur. Celkové mzdové náklady žalovaného z dôvodu odpracovaných hodín zamestnancami žalovaného sú teda vo výške 4.735,08 eur. Žalovaný predložil výpočet všetkých odpracovaných hodín jednotlivých pracovníkov za jednotlivé dni podľa denných reportov za obdobie jún až september 2018, pričom vypracoval detailnú Kalkuláciu celkových nákladov s prehľadom mien, počtom odpracovaných hodín, cenou za hodinu práce a s celkovým nákladom na každého zamestnanca. Takto vyčíslená škoda, ktorý žalovanému vznikla je po vykonaní opravy vo výške 31.943,48 eur. Žalovaný zároveň navrhol vypočítať svedkov pána X. Žalobca G. a pána N. G., z dôvodu preukázania rozsahu žalovaným vykonanej práce a žiadosti žalobcu o pomoc pri zhotovení diela.

6. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 09.04.2020 uviedol, že žalovaný v danom prípade pri uplatnení si nároku na náhradu škody nesplnil základnú podmienku pre jej úspešné uplatnenie, keďže doposiaľ nepreukázal, že by boli splnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Bez preukázania porušenia právnej povinnosti zo strany žalobcu voči žalovanému, vzniku škody na strane žalovaného a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím a následkom (vzniknutou škodou na strane žalovaného) nemôže dôjsť zo strany žalovaného k úspešnému uplatneniu nároku na náhradu škody. Vyjadrením žalovaný neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody, keďže žiadnym spôsobom nepreukázal, že by boli splnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu a teda, že by tento jeho

nárok na náhradu škody, tak ako si ho uplatňuje bol dôvodný a opodstatnený, len opísal spôsob, akým spôsobom dospel k výpočtu uplatnenej škody. Žalobca v celom rozsahu namietal a neuznal takto vyčíslenú výšku údajnej škody, keďže táto je nepreskúmateľná. Žalovaným predloženú tabuľku v žiadnom prípade nemožno považovať za hodnoverný dôkaz, keďže absolútne nie je zrejmé, že by konkrétne títo údajní pracovníci mali pracovať namiesto pracovníkov žalobcu pri zhotovení diela, pričom strohý menný zoznam s počtom hodín a cenou práce za hodinu sám o sebe absolútne nič nepreukazuje. Z predloženej tabuľky nie je možné dospieť k tvrdeniu žalovaného, že by títo pracovníci skutočne pracovali pri zhotovení predmetného diela, tak ako to deklaruje žalovaný, ani to, že žalovaný týmto pracovníkom zaplatil a ani to, na základe akého právneho titulu týmto pracovníkom niečo konkrétne zaplatil, ako ani nie je preukázaná žiadna dochádzka a ani to, že títo pracovníci robili presne a iba a len to, čo tvrdí žalovaný a nie že napr. robili úplne niečo iné pre žalovaného, keďže túto skutočnosť, údaje, ktoré z tabuľky vyplývajú nijakým spôsobom nepreukazujú. Rovnako žalovaný do súdneho spisu nepredložil ani jeden dôkaz, ktorý by jednoznačne potvrdzoval, že konkrétne títo pracovníci, pracovali na predmetnom zhotovení diela, a to namiesto pracovníkov žalobcu, pričom z tohto dôkazu by ďalej malo i vyplývať, v ktorý konkrétne deň a koľko hodín údajne títo pracovníci pracovali. Žalobca nepopiera, že osoby uvedené v mennom zozname sú osobami, ktoré v spoločnosti IREM a ďalších spoločnostiach môžu pracovať ako stavební pracovníci, avšak žalobca namieta, že z takto predloženej tabuľky nie je skutočne možné žiadnym spôsobom verifikovať, či skutočne títo pracovníci pracovali pri zhotovení diela a súčasne nie je možné ani verifikovať, v ktorý konkrétny deň a koľko hodín mali údajne títo pracovníci pracovať pri zhotovení diela. Žalovaným predložené výplatné pásky v žiadnom prípade nemôžu hodnoverným spôsobom preukazovať existenciu skutočnej škody, keďže z predloženej výplatnej pásky nie je možné žiadnym spôsobom dospieť k záveru, že odmena, ktorá im bola v danom období žalovaným poskytnutá bola mzda výlučne za práce, ktoré údajne títo pracovníci mali vykonať pri zhotovení diela namiesto pracovníkov žalobcu, a nie že títo pracovníci vykonávali úplne iné práce pre žalovaného a pod. Žalovaný nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti zo strany žalobcu voči žalovanému a vznikom konkrétnej výšky údajnej škody žalovanému spolu s jej detailným skutkovým a vecným zdôvodnením a preukázaním konkrétnymi dôkazmi. Rovnako tak žiadnym spôsobom nepreukázal, že bolo skutočne nevyhnutné, aby na vykonávaných prácach participoval taký počet pracovníkov a toľko hodín ako žalovaný uvádza. Skutočnosť, že žalovaný sa rozhodol, aby jeho pracovníci/ zamestnanci participovali na vykonávaných prácach, považuje žalobca za výlučne svojvoľné rozhodnutie žalovaného, ktoré nemožno pripísať na ľarchu žalobcu, keďže žalovaný o svojom úmysle „povolať“ tak vysoký počet pracovníkov vopred neinformoval žalobcu, ktorý nemal o tejto skutočnosti žiadnu vedomosť. Ak žalovaný bol toho názoru, že je potrebné na predmetných prácach zabezpečiť vyšší počet pracovníkov, v prvom rade mal túto skutočnosť prediskutovať so žalobcom, s ktorým žalovaný uzatvoril zmluvu, v ktorej si obe strany jasne vopred dohodli podmienky, pričom sa dohodli, že tieto vopred dohodnuté podmienky nemožno meniť bez súhlasu druhého účastníka zmluvy. Keďže žalobca je subjektom, ktorý dlhodobo poskytuje a realizuje stavebné práce, tak je zrejmé, že za týmto účelom zamestnáva aj dostatočný počet pracovníkov. Preto žalobca odmieta, že by nebol schopný zabezpečiť dostatočný počet pracovníkov na danom mieste. Žalobca v nadväznosti na súčasnú dôkaznú situáciu má za to, že dostatočným spôsobom preukázal, že jeho uplatnený nárok voči žalovanému je v celom rozsahu dôvodný a preukázaný. Skutočnosť, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť uhradiť žalobcovi finančné prostriedky vo výške 36.245,79 eur, jednoznačne preukazujú jednotlivé faktúry, ktoré žalobca vyúčtoval žalovanému za poskytnuté služby na základe objednávky žalovaného zo dňa 22.03.2018. K omeškaniu s vyhotoveným dielom uviedol, že nebolo spôsobené žalobcom z dôvodu prekrytia dvoch veľkých projektov, či nedostatku pracovníkov, ako klamlivo uvádza žalovaný, ale bolo spôsobené výlučne konaním žalovaného, ktorý výrazne meškal s dohodnutými prácami, čo následne spôsobilo že žalobca nebol objektívne schopný dodržať termín, ktorý bol dojednaný v objednávke. V danom prípade je nesporné, že práce pre žalobcu na predmetom projekte v Mochovciach začal dňa 22.03.2018. Keďže išlo o rekonštrukciu, žalovaný predtým ako na danom projekte začal pracovať žalobca, demontoval starú konštrukciu spolu so sklom a zároveň žalovaný mal natrieť novú oceľovú konštrukciu. Keďže zo strany žalovaného oceľová konštrukcia nebola natretá, v dôsledku uvedeného práce vykonávané žalovaným boli niekoľkokrát prerušované. Rovnako bolo potrebné prerobiť aj potrebné lešenie, nakoľko nespĺňalo požadované požiadavky. Celý projekt bol rozdelený na dve etapy. Prvá etapa zahŕňala dve hlavné schodiská, kde žalobca zasklenie nainštaloval bez akýchkoľvek problémov. Následne došlo k protokolárnemu odovzdaniu Slovenským elektrárňam a k úhrade faktúr za vykonanie prvej etapy. Problémy, začali v druhej etape, kedy samotný žalovaný termín prác viackrát posúval. Neraz sa stalo, že žalovaný „naháňal“ žalobcu, aby pokračoval v prácach, čo však nebolo zo strany žalobcu možné, keďže žalovaný nemal pripravené vopred dohodnuté

podmienky, čo malo za následok, že pracovníci žalobcu museli z miesta práce odísť. Potom ako bola nainštalovaná pracovníkmi žalobcu nová hliníková konštrukcia, tak práve pracovníci žalovaného svojou „neodbornosťou“ poškodili konštrukciu, ktorá následne musela byť zo strany žalobcu vymenená. Rovnako tak zo strany žalovaného došlo aj k poškodeniu skla, ktoré žalobca bol nútený obratom vymeniť. Všetky tieto jednotlivé okolnosti vytvorili sled udalostí, ktoré zapríčinili, že žalobca objektívne nemohol (ani pri vynaložení všetkej odbornosti) odovzdať dielo v čase, ktorý vyplýva z objednávky.

7. Na pojednávaní konanom dňa 30.06.2020 sa žalovaný vyjadril písomne tak, že žalobcovo nesplnenie zmluvných a zákonných povinností spočívalo v tom, že na stavenisko vyslal nedostatočný počet pracovníkov, pričom sa pravidelne stávalo, že časť z nich bola nekvalifikovná a bez skúseností. Žalobcove porušenie povinností spočívalo aj v nedostatočnom a nekvalitnom zhotovení hliníkového rámu, s omeškaním prác a celkovým časovým sklzom. Uvedené porušenie povinností spôsobilo žalovanému škodu, ktorej výška predstavuje úhradu práce, ktorú musel žalovaný zaplatiť externým pracovníkom, ktorí vykonávali práce, na ktoré si objednal žalobcu. Takýmto konaním zamedzil žalovaný vzniku ešte väčších škod, ktoré hrozili, ak by bol žalovaný nečinný. Žalobcom spochybnené množstvo prác preukazuje žalovaný stavebným denníkom, ktorý slúžil ako sumár vykonaných prác. Práve zo stavebného denníka vyplýva počet pracovníkov na stavenisku a množstvo stráveného času a taktiež druh vykonávaných prác. Množstvo stráveného času na stavenisku predstavuje aj prehľad pomoci poskytnutej žalobcovi po dňoch. Na podporu týchto tvrdení ďalej slúžia aj denné reporty ako aj mesačný výkaz prác, ktorý preukazuje aké činnosti sa v danom období na stavenisku vykonávali. Žalovaný pravidelne vyzýval žalobcu, aby práce vykonával, inak pristúpi k vykonaniu prác svojpomocne. V tomto smere upozornil na e-mailovú komunikáciu, ktorú podrobne rozviedol.

8. Na pojednávaní konanom dňa 13.10.2020 súd vypočul štatutárneho zástupcu žalobcu, pána G., ktorý v predmetnej veci uviedol, že v roku 2017 komunikoval so žalovaným, ktorým bol oslovený, že príde k rekonštrukcii budov na treťom a štvrtom bloku Mochovce, tieto rokovania trvali asi pol roka, bolo tam viacero cenových ponúk. Už v minulosti vykonávali obdobné činnosti v Mochovciach, preto vedeli, ako to tam funguje. Bol upozornený, že talianske firmy, ktorých tam bolo viac, že neplatia faktúry, avšak tejto informácii neprikladal dôraz. Práce začali vykonávať v marci 2018, po objednávke žalovaný zaplatil zálohu 14.000 eur, komunikácia však bola komplikovaná, pretože im jeden deň volali, že môžu prísť, na druhý deň zistili, že skutkový stav je iný, museli zo stavby odísť, keďže podmienky boli nepripravené a poskytnuté informácie máťuce. Inštalovali hliníkové profily a zasklenie, na mieste prác sa nachádzalo zasklenie z 80-tych rokov, ktoré odstraňovali zamestnanci žalovaného a žalobca mal za nimi následne zasklievať. Pri inštalácii boli zistené nedostatky, preto boli práce veľa krát zastavené a žalovaný musel tieto nedostatky opraviť, prípadne niečo privariť. Vo vzťahu k vykonaniu diela, uviedol, že harmonogram bol 2-mesačný, vychádzali z predchádzajúcich skúseností a prác. Práca bola vykonávaná v dvoch etapách, prvá etapa spočívala v demontáži, ktorú mal na starosti žalovaný a montáži, ktorú mali na starosti oni na druhom bloku a druhá etapa v demontáži a montáži v budove reaktoru v treťom a štvrtom bloku. V čase odovzdávania prvej etapy - schodísk tretieho a štvrtého bloku vykonávali zároveň aj práce na druhej etape kvôli termínom, po protokolárnom odovzdaní schodísk a jemu nasledujúcej 45-dňovej splatnosti faktúry zhotovili kompletnú druhú etapu, vykonali všetky práce, a to v priebehu júla 2018. Následne zo strany Solesi už nebola žiadna komunikácia, potom ich upozornili na to, že ich zamestnanci vykonali nejaké práce za nich, na čo reagovali a popreli to. Zamestnanec žalovaného dňa 30.07.2018 písal, aby objednali profily, ktoré poškodili, tieto aj objednali, odinštalovali a nainštalovali, pričom všetko išlo na ich náklady. Chodil aj na stretnutia so zástupcami žalovaného, ale ich zamestnanci nemali ani predstavu, ako stavba vyzerá, o stave stavby vedeli len z počutia alebo z fotografií. Dokonca si žalobcu po tomto všetkom žalovaný objednal aj na ďalšie práce, čo odmietol, pokiaľ nebude vyčistený tento záväzok, ako je známe, veriteľov voči tejto spoločnosti je viacero. Žalobca popísal aj predložené fotografie, a to nasledovne. Fotografia č.l. 463 - znázorňuje nové vymenené zasklenie, ktoré je už po protokolárnom odovzdaní a rovnako je poškodená aj hliníková konštrukcia. Všetko zasklili bezplatne. Nevedel, kto to poškodil, ale buď zamestnanci žalovaného alebo zamestnanci elektrárne. Žalovaný žiadal opravu. Fotografia č.l. 460 - červená šípka znázorňuje rovnosť pôvodnej konštrukcie, resp. nerovnosť, ktorú odstraňoval žalovaný, kde žalobca inštaloval profily, šípka znázorňuje prepady. Spoločnosť Solesi im takto odovzdávala stavbu. Upozornil, že boli zo strany Slovenských elektrární zastavení až do obdobia, kým žalovaný nevyrovná podklad. Toto sa dialo počas celého obdobia od marca 2018 do júla 2018, takýchto miest bolo viacero, takže postupne ako vykonávali dielo a po celú dobu, pričom miest inštalácii profilov bolo asi 40-50, čo tvorilo cca 15-20 % objemu. Na otázku súdu, v akom časovom horizonte odstraňovanie týchto prekážok zdržalo prácu žalobcu, uviedol, že

to bolo veľmi individuálne, keďže Slovenské elektrárne toto postúpili firme žalovaného, pri niektorých úsekoch to trvalo 3-4 dni, pri niektorých aj týždne, pretože na niektorých miestach bola nerovnosť v mm, niekde v cm. Na otázku právneho zástupcu žalovného, či by sa dala dokončiť práca žalobcu zasklením v danom stave, v akom tieto nerovnosti boli s tým, že by si chcel žalovaný až následne doopravovať nerovností, žalobca uviedol, že to nie je možné. Uvedené vysvetlil tým, že pri stavbách v budove atómovej elektrárne sú nároky veľké. Dokonca sa strany mali riadiť aj pokynmi, ktoré v tomto smere vydala elektrárne dňa 28.05.2018, kde takéto dodatočné opravy neboli možné. V tomto smere žalobca predložil interný doklad Slovenských elektrární, v ktorom sa hovorí ako pokračovať v stavebných prácach, v tomto smere označil stanovisko na č.l. 2. Prílohy č. 4 a 5 tohto dokladu zobrazujú inštaláciu nového profilového zasklenia na budovách tretieho a štvrtého bloku, spolu s hliníkovou konštrukciou, ktorá bola súčasťou žalobcovej dodávky. Details zohľadňujú inštaláciu zasklenia vo vzťahu medzi interiérom a exteriérom, ako aj inštaláciu samotného zasklenia vo vzťahu k pôvodnej nosnej oceľovej konštrukcii. Tento interný doklad zo dňa 28.05.2018 bol vydaný po protokolárnom odovzdaní, pretože nedostatky zo strany žalovaného boli závažné, a preto si Slovenské elektrárne vyhotovili tento dokument, a tento dokument bol záväzný pre obe strany. Fotografia č.l. 459 je detail rozdielu plôch a nerovností a detail protipožiarneho náteru, ktoré spoločnosť Solesi vykonávala pred prácami žalobcu. Fotografia č.l. 461 - sa odvoláva na predchádzajúcu fotografiu, kde je vidieť nainštalovaný profil. K postupu prác žalobcu uviedol, že zástupcovia Solesi si pri odovzdávaní diela mysleli, že im nedostatky prejdú a Slovenské elektrárne dielo prevezmú, avšak po žalobcovej inštalácii sa tieto ich nedostatky ešte viac zdôraznili. Následne bola vykonaná demontáž hliníkových profilov, aby spoločnosť Solesi vyrovnala podklad a až potom žalobcu vyzvali na inštaláciu hliníkových profilov a zasklenie, čím bola práca kompletná. Fotografia č.l. 464 ukazuje poškodenie žalobcových hliníkových profilov zamestnancami Solesi, kde na profily inštalovali nejaké oplechovanie. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či boli zo strany žalovaného vytýkané nejaké nedostatky priamo pri odovzdaní a protokolovaní prác druhej etaty, žalobca uviedol, že nedostatky boli ohľadom tmelenia a silikónovania, ale tieto boli na mieste odstránené. Nešlo o nedostatky, ktoré by robili dielo neužívateľným. Žalobca uviedol, že so žalovaným nemajú žiadne písomnosti, teda ani písomne zachytené odovzdanie a prevzatie diela. Prvá časť diela bola odovzdaná asi v máji 2018, a druhá časť na prelome júla-augusta 2018. Ak by dielo bolo riadne pripravené, čas odovzdania diela, by sa skrátil minimálne o polovicu. Žalobca uviedol, že na zhotovení diela - inštalácii hliníkových profilov a zasklení, nepracoval žiaden zo zamestnancov žalovaného. Jediné, na čom sa zhodli so žalovaným, že žalovaný bude pri záverečných prácach - vynášaní skiel do najvyššej budovy reaktoru. Bolo to niekedy koncom júna a začiatkom júla 2018. Žalovaný v rámci tejto dohody nepožadoval protiplnenie. Na otázku súdu, aby vysvetlil e-mailovú komunikáciu so žalovaným, uviedol, že to chápe zo strany Solesi ako účelové, pretože nie raz boli zo strany Solesi vyzvaní, aby nastúpili do práce a keď nastúpili, tak zistili, že práce nie sú možné, tak sa zbalili a odišli domov. Predstaviteľov žalovaného na to upozorňoval, lebo sa im blížil termín podobnej realizácie, nového projektu, kde totožný objem prác stihli za 4 týždne - poliklinika v Galante. Žalovaného len informoval cez e-mail v období apríla - mája 2018, nakoľko tento druhý projekt mali realizovať v letných mesiacoch a blížil sa tento termín realizácie. Menšie zákazky mali, ale to nemalo vplyv na zhotovenie diela. To druhé dielo dal do kontextu preto, že je neprípustné, aby dielo, ktoré sa dá vyhotoviť za dva mesiace naťahovali na šesť mesiacov z dôvodu nepripravenosti. Na stavbe reagoval zvýšením počtu zamestnancov žalobcu a prácou počas víkendov. Veľa vecí riešili na stretnutiach a telefonátmi skôr s tými slovenskými zástupcami žalovaného, keďže komunikácia s talianskymi bola obtiažna. Reálne začali na stavbe pracovať v marci 2018, keď bol dovezený materiál z Nemecka ako hliníkové profily aj sklo. Práce s týmto materiálom sa nedajú vykonávať v zimnom období, keď teplota klesne pod 5 stupňov Celzia. Na projekt Mochovce mali 8 zamestnancov, čo by bez problémov zvládli, keďže vychádzali z predchádzajúcich prác vykonávaných v Mochovciach. Títo zamestnanci boli určený výlučne na práce v Mochovciach. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či bol žalobca upozornený žalovaným, že nasadí svojich pracovníkov, ktorí budú preúčtovaní, uviedol, že nie a menný zoznam a hodinovka mu boli predložené v septembri. Mal výhrady voči pracovníkom žalovaného na stavbe, keď im poškodili profily. O potrebe pomoci žalovaného bol upozornený v záverečnej fáze, keď potrebovali povynášať sklo do najvyšších podlaží, pretože zo strany Solesi boli nereálne termíny diela, že je potrebná súčinnosť aj z ich strany, ale práce inštalácie skla a hliníkových profilov je odborná činnosť, ktorú vykonávala len ich spoločnosť. Na otázku súdu, či žalovaný upozornil na omeškanie žalobcu, uviedol, že žalovaný upozornil len na počet pracovníkov a dopytoval sa na termíny.

9. Na predmetnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok Z. H., bývalý zamestnanec žalobcu. V predmetnej veci uviedol, že boli zavolaní do Mochoviec na montážne práce, pričom problémy boli so Solesi od

začiatku, keďže prišiel stavbyvedúci od elektrární, stopli ich, že farba nie je dostatočný náter - hrúbka, preto museli stáť s ich prácami. Solesi ich urgovali, ale boli to práve oni, pre ktorých ich Enel stopol, že nemôžu vykonávať práce, kým Solesi nebude mať odstránené nedostatky. Hlavné profily mali už namontované, a tie im poškodili, prevrtali alebo museli vymieňať tieto profily. Svedok na prcovisku nebol stále, obmieňali sa. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či má vedomosť o tom, že práce na ktoré bol objednaný žalobca (profilovanie a zasklievanie), by vykonávali zamestnanci Solesi, svedok uviedol, že nie. Na stavbu ich chodilo cca 6, ale mohlo ich byť aj viac a mohlo sa stať 1-2 krát, že boli 4, ale to bolo naozaj len 1-2 krát. Museli sa snímať kartami, sú tam čítačky, pracovnú dobu mali cca od 7.00 do 17.00 hod. Zamestnanci žalobcu mali dostatočnú prax, robili na viacerých stavbách, všetci boli dostatočne kvalifikovaní. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či pracovali v danom čase aj na inom projekte, svedok uviedol, že si presne nepamätá, či sa to zlučovalo aj s niečím iným, ale určite stíhali. Nemal vedomosť o tom, že by sa niekto sťažoval jemu alebo jeho kolegom, že sú v omeškani. Svedok upozornil, že zamestnancov žalobcu bol dostačujúci počet, aj keď Solesi ich urgovali. Zamestnancov Solesi na stavbe s ich náplňou práce určite nevidel („určite nie“), s ich hliníkmi nemohli robiť a ani nevedeli robiť. Pomoc s ich prácami potrebovali jedine pri vynášaní skiel. On tam vtedy nebol, to mu len hovorili kolegovia, a to vtedy, keď sa vynášali na najvyššie poschodie. Žalobca vykonal všetku prácu, na ktorú bol objednaný.

10. Na pojednávaní konanom dňa 13.10.2020 súd zamietol návrh žalovaného na vykonanie dokazovania, a to výsluch svedka Boscarina, talianskeho občana. V priebehu konania k výsluchu dvoch talianskych svedkov, žalovaný uviedol, že ním má byť preukázaný rozsah prác vykonaných žalovaným a existencia žiadosti žalobcu o pomoc pri vykonávaní diela. Výsluch uvedených svedkov nie je možné nahradiť inými osobami zo Slovenskej republiky, nakoľko tieto nedisponujú potrebnými informáciami. Žalobca namietal, že žalovaný neuviedol, o „aké“ osoby vo vzťahu k meritu sporu ide, a preto je žalobca presvedčený, že tento návrh žalovaného je účelový s cieľom žalovaného robiť obštrukcie a bezdôvodné prietahy v prebiehajúcom súdnom konaní. Upozornil na značné zvýšené náklady, ako náklady na cestovanie, náklady na ubytovanie, náklady na tlmočníka, keďže každá osoba má právo pred súdom vypovedať v jazyku, ktorému rozumie. Na dopyt súdu na pojednávaní, aby žalovaný vysvetlil, kto je predmetný svedok a akú ma relevanciu k skutkovému deju, uviedol, že ide o zamestnanca, ktorý pracoval na stavbe. Súd preto požiadal žalovaného, aby v spise označil tohto svedka v denných výkazoch a tabuľkách, čo žalovaný odmietol a nevedel predmetného svedka označiť. S ohľadom na uvedené, súd predmetný návrh na výsluch pána N. ako nehospodárny a irelevantný vo vzťahu k meritu veci zamietol.

11. Žalovaný navrhol predvolanie a výsluch osôb, ktoré stavebný denník viedli a súčasne aj pracovníkov, ktorí v spornom období vykonávali práce na stavenisku. Súd na pojednávaní konanom dňa 13.10.2020 rozhodol o tom, že výsluch svedka pána XX.XX.XXXX G. vykoná, pričom jeho účasť mal žalovaný zabezpečiť na ďalšom pojednávaní. Z prípisu žalovaného doručenému súdu dňa 23.10.2020 však vyplýva, že žalovaný upustil od trvania na osobnom vypočutí tohto svedka a namiesto toho navrhol vypočuť svedka pána F. K. E., ktorý bol stavbyvedúcim a viedol aj stavebný denník. Žalobca v prípise doručenom súdu dňa 23.10.2020 oznámil, že netrvá na vypočutí ďalšieho svedka. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 15.10.2021 prehlásil, že na výsluchu ďalších osôb netrvá.

12. Na pojednávaní konanom dňa 01.12.2020 bol vypočutý svedok F. K. E., ktorý v predmetnej veci uviedol, že firma žalobcu montovala okná, ale zdôraznil, že nevidel zmluvy medzi zmluvnými stranami ani so Slovenskými elektrárnami, a preto môže tieto záležitosti posúdiť len ako technik. Termíny boli prekračované, keďže cez dozor boli dané výtky, z fotodokumentácie žalobcu boli zrejme nedostatky. Hydrostav pred 30. rokmi odovzdával sľušanú prácu - v tomto smere mal žalobca pravdu, čo sa týkalo nekvality prác, ale s tým nemal žalovaný nič spoločné. Cena sa hýbe pri montáži. Montáž posudzuje technik dodávateľa tým, že boli na stavbe problémy a nerovnosti, tak tieto skutočnosti si mal posúdiť GlasBau, ak boli vyššie náklady, mohli sa dohodnúť so žalovaným a cez Slovenské elektrárne, to vedeli posúdiť a uhradiť. Spor bol ohľadom pracovníkov - z jeho pohľadu pracovníci žalobcu bol problém. K stavebnému denníku zdôraznil, že tento nikdy nefalšoval. Pri písaní stavebného denníka vstupuje veľa strán do týchto záznamov, vyhotovujú sa tzv. denné záznamy, prišiel pracovník Solesi, nahlásil počet zamestnancov ako aj čo robia. Niekedy to písal on, ale aj iní ľudia, keďže toho bolo veľa na stavbe, skontroloval to, podpísal a odovzdal Slovenským elektrárnam. Každý denník má svoj kód, preto je absolútne nemožné niečo sfaľovať. K internému denníku žalobcu uviedol, že žalobca ho nikdy nepožiadala, aby mu niečo podpísal, hoci iné firmy tak robili. GlasBau mal len malú zákazku, zrejme to

podcenili. K vykonávaniu prác uviedol, že Glasbau montoval hliníkové profily, montoval sklennú výplň tak, aby nevtekala voda do objektu. Nakotvia sa hliníkové profily, vloží sklo, zatmelia sa. Tieto práce vykonával žalobca. Nikdy nevidel, že by niektorý z pracovníkov žalovaného alebo žalovaný nakotvil hliníkové profily. K otázke pomoci žalovaného žalobcovi svedok uviedol, že žalovaný pomohol v iných záležitostiach, ako roznos prvkov a v ďalšej veci, keď GlasBau tvrdil, že sa sklenené výplne kvôli nedostatkom nedajú montovať, tak v úpravách stavebných otvorov. Z jeho pohľadu uviedol, že sa to robí aj tak, že žalobca namontuje okná a potom stavebná firma dorobí výplne. Svedok po nahliadnutí do stavebného denníka sa vyjadril k dátumu 26.06.2018, tak že je to zrejme, je tam uvedená demontáž, čo je práca Solesi a transport kopilitových okien. K dátumu 07.07.2018 po nahliadnutí a po otázke súdu, aby sa svedok vyjadril k natieraniu existujúcich profilov a inštalácii kopilitových a nových profilov, uviedol, že pochybuje, že sa Solesi chytali skiel, toto je denník medzi Solesi a Slovenskými elektrárňami, Solesi bol dodávateľom a pre Slovenské elektrárne GlasBau neexistoval, iné spoločnosti mali svoje vlastné denníky, ktoré im podpisoval. Keby si to robila GlasBau, bolo by jasné, kto čo robil. Na otázku súdu, či je stavebný denník zhrnutím aj prác iných subdodávateľov, svedok uviedol, že áno. Svedok každý deň na stavbe nebol, ale zákazku si prechádzal, aby bol v obraze, aj preto, že stavebný denník prepisovali ľudia, ktorí neboli technikmi - z denných záznamov, aj kvôli stavebnému dozoru ich prechádzal. K pripravenosti stavby uviedol, že štandardne sa to robí pri hrubej stavbe tak, ako uviedol, GlasBau mali namontovať sklá, až následne dorábať stavebné úpravy. Zbytočne sa to napínalo, že stavba musí byť dokonalo pripravená, ale je pravdou, že Solesi by to tak či tak čakalo, len takto by to bolo pre nich jednoduchšie. Svedok uviedol, že aj v prípade nejakej poškodenia, ak by žalobca rámy zasadil a následne by sa robili dokončovacie práce, nebol by to problém, lebo škoda sa mohla uplatniť cez Slovenské elektrárne. Žalobca mal málo ľudí, ale tým trpeli všetky firmy, preto tam bolo veľké množstvo aj iných národností, všetci mali problémy s termínmi, a preto aj žalobca meškal, navyše tu treba povedať, že práca so sklom si vyžadovala určitú odbornú zdatnosť, preto nemohol pracovníkov pozbierať len tak z ulice. Priestor, kde bola vykonávaná stavba, bol veľký, avšak keď sa bol prejsť, tak tam videl raz dvoch, raz troch zamestnancov, ale nedovolil si tvrdiť, že ich tam nebolo viac, ale neboli tam dostatočne skoncentrovaní, sú to ťažké prvky, ktoré si vyžadujú väčší počet. Zamestnanci Solesi sa evidovali v denných reportoch, vždy sa na začiatku dňa určilo, spísalo kde sa bude robiť, spísal sa počet ľudí, bol to podklad pre vypracovávanie miezd a stavebného denníka, ale z pohľadu majstrov to bol hlavne podklad pre vypracovávanie miezd. Po nahliadnutí do spisu č.l. 172 potvrdil, že ide o denný report. Popis je uvedená podpora subdodávateľovi, nevedel, či vtedy niečo omietali alebo vtedy nosili sklo, to nevedel posúdiť. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či by pomocní pracovníci Solesi vedeli urobiť čiastkovo práce, ktoré mal na starosti GlasBau, napríklad namontovať okno, svedok uviedol, že o tom pochybuje, keďže nevidel, že by montovali prvky, ktoré boli predmetom montáže firmy GlasBau. Podľa názoru svedka žalobca by bol prácu stíhol, ak by mal dostatok pracovníkov. K internému dokladu Slovenských elektrární svedok uviedol, že ho čítal, pričom vysvetlil, že v podstate s tým súhlasia ako inštrukciu zo strany investora a projektanta, nevedel koľko to mohlo zdržať. Následne sa svedok vyjadril k vydaniu spomenutého dokumentu - inštrukcií pre stavbu zo strany investora, na fotografiu ukázal prefabrikáty, ktoré boli zle ukotvené na nosných stĺpoch. Mali ich dať do nivelety - do horizontálnej roviny. Toto robil Hydrostav. Svedok ukázal hliníkový profil žalobcu a že v prípade jedného prefabrikátu by bola potrebná 4 cm skrutka a v prípade vedľajšieho 6 cm skrutka, zatiaľ čo by Solesi musel túto medzeru pracne dorobiť, boli by to extra práce, alebo si to mal zväžiť žalobca pri naceňovaní montáže. Svedok vysvetlil prílohu č. 4 a 5 interného dokumentu názorným náčrtom, že je možné tú medzeru medzi hliníkovým profilom prefabrikátom vypodložkovať a pripevniť dlhšou skrutkou.

13. Na pojednávaní konanom dňa 01.12.2020 sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že zo strany Solesi mali dodať pripravené stavebné otvory, nemuseli byť v pravých uhloch, to nebolo vôbec podmienkou, ale pre Slovenské elektrárne bolo neakceptovateľné, aby na nosnom profile vznikali veľké výškové rozdiely. Celá nosná konštrukcia musela byť ošetrovaná protipožiarnym náterom, ktorý zabezpečovala Solesi, a preto musela byť zabezpečená určitá rovina podkladu pod ich hliníkový profil. Je zrejme, že aj na priloženej fotodokumentácii prišlo zamestnancami spoločnosti Solesi k poškodeniu profilu, ktorý následne museli vymeniť. Uvedený projekt v plnej miere podcenila spoločnosť Solesi, ktorá mala za úlohu odstraňovať starú pôvodnú oceľovú konštrukciu a staré zasklenie, ktoré bolo dodané pred tridsiatimi rokmi. Z tohto je zrejme, že pôvodný harmonogram prác, ktorý bol stanovený na dva mesiace sa natiahol až na šesť mesiacov.

14. V záverečnom stanovisku žalobca po skutkovej a právnej stránke zhrnul predmetnú vec. Zdôraznil, že vykonanie diela bolo medzi sporovými stranami dohodnuté na dve fázy, pričom žalobca dokončil

obidve fázy. Zaplatením prvej fázy projektu žalovaný potvrdil dohodnutú cenu za dielo, a to za obe fázy projektu. Žalovaný nerozporuje čo do výšky a právneho základu žalobcom uplatnenej dlžnej sumy ako ceny za dielo v tomto spore (druhú fázu projektu), čím túto cenu de facto uznáva v plnej výške, avšak žalovaný sa špekulatívne snaží o uplatnenie kompenzačnej námietky bez toho, aby jej vznik a existenciu akýmkoľvek spôsobom súdu v tomto konaní preukázal. Žalovaný so žalobcom nikdy neuzavreli takú zmluvu (dohodu), ktorá by obsahovala podstatné náležitosti a jasné definované podmienky (cenu a predmet toho, čo si žalovaný uplatňuje voči žalobcovi v rámci kompenzačnej námietky), na základe ktorých by bolo možné posúdiť údajný nárok žalovaného voči žalobcovi, nakoľko medzi stranami nebol vôbec a nijakým spôsobom určený predmet zmluvy (teda čo presne majú pracovníci žalovaného vykonať, koľko pracovníkov bude na projekte pracovať, určenie dní kedy majú pracovníci žalovaného pre žalobcu pracovať, či ktorí konkrétni pracovníci majú pre žalobcu pracovať, či odbornosť jednotlivých pracovníkov) a zároveň nebola nijakým spôsobom určená ani cena za túto prácu, ktorú mali údajne vykonať pracovníci žalovaného pre žalobcu (cena práce jedného pracovníka za 1 hodinu práce), aby bolo dostatočne jasné, koľko by na základe takejto dohody mal žalobca platiť žalobcovi za „zapožičanie“ pracovnej sily. Rovnako tak žalobca namietal vyčíslenie výšky sumy kompenzačnej námietky uplatnenej žalovaným, ktorá nie je preukázaná, nakoľko žalobca okrem neurčitých tabuliek nedoložil do konania žiadny znalecký posudok, z ktorého by mohla byť s určitosťou zistená cena práce za každého jedného pracovníka žalovaného, ktorý mal údajne pracovať pre žalobcu. Ako bolo preukázané aj výsluchmi svedkov oboch sporových strán, jedínú pomoc, ktorú pracovníci žalovaného vykonávali pre žalobcu bolo vykladanie stavebného materiálu, pričom za túto pomoc nikdy nebola písomne, či ústne dohodnutá žiadna odmena pre žalovaného zo strany žalobcu, avšak nakoľko dokončenie projektu bolo objektívne v omeškaní (z dôvodov omeškania na strane žalovaného), sám žalovaný mal najvyšší záujem na čo najrýchlejšom dokončení diela, jeho následnom prevzatí a odovzdaní investorovi - Slovenské elektrárne, a.s.. Ďalej žalobca upozornil, že z obsahu spisu (najmä z výpovedí svedkov) jednoznačne vyplýva skutočnosť, že zamestnanci žalovaného neboli dostatočne odborne zdatní, aby mohli vykonávať práce, na ktoré sa zaviazal žalobca (montovanie hliníkových profilov a zasklievanie) a tieto práce zamestnanci žalovaného ani nikdy nevykonávali. V tomto smere poukázal aj na kredibilitu žalovaného. O účelovosti, špekuláciách a vypočítavého konania zo strany žalovaného voči žalobcovi a samotnému konajúcemu súdu svedčí rovnako aj správanie žalovaného pred začatím sporu (žalovaný najskôr prebral dielo bez výhrad, neuplatnil zľavu z ceny, nepoukázal na žiadne vady, neodstúpil od zmluvy) ako aj počas vedenia sporu, keď žalovaný viackrát nerešpektoval koncentračnú zásadu súdneho konania, špekulatívne do spisu zakladal vyjadrenia až na pojednávaní napriek dostatku času na doručenie protistrane, trval na výsluchoch občanov Talianska, ktorí neboli schopní objasniť skutočnosti prejednávanej veci, čo je aj dôvod, prečo nakoniec po viacnásobnom upozorňovaní konajúceho súdu, žalovaný od výsluchov týchto osôb upustil, nakoľko si bol vedomý, že by musel znášať trovy v nie zanedbateľnej výške spojené s presunom, ubytovaním a výsluchom týchto osôb (občanov Talianska) pred súdom v Slovenskej republike. Zároveň vysvetlil, že žalobca ako zhotoviteľ dielo dokončil riadne a včas ergo bez väd, pričom žalovaný ani žiadne vady žalobcovi nevytkol riadne, nakoľko neboli zo strany žalovaného uplatnené reklamácie či vady a žalovaný rovnako neuplatnil ani inštitút odstúpenia od zmluvy a dielo bez výhrad prevzal a včas vzhľadom na časový sklz spôsobený samotným žalovaným, ktorý žalobca objektívne nemohol ovplyvniť, keď žalovaný nepripravil stavbu dostatočne v takom stave, aby bolo podľa investora celej zákazky dostavby Mochoviec dostatočne bezpečné namontovanie rámov a zasklenie s dodržaním všetkých bezpečnostných postupov (napr. protipožiarnych opatrení). Stavba musela byť v prvom rade ošetrená protipožiarnym náterom tak, aby spĺňala všetky normy a zároveň podklad na montáž dostatočne rovný na to, aby nevznikali prílišné rozdiely a medzery - na čom trval samotný zadávateľ Slovenské elektrárne a. s.. Zároveň nebolo možné len tzv. „vypodložkovať“ medzery vzniknuté medzi rámom a hrubou stavbou, nakoľko materiál musel byť zabezpečený proti požiaru, teda objektívne nebolo možné akýmkoľvek podložkami vyplniť vznikajúce medzery, či postupovať iným spôsobom v rozpore s požiadavkou investora. Na druhej strane žalovaný stavia uplatnenou kompenzačnou námietkou svoj nárok do výšky žalobcom uplatnenej ceny diela na neurčitých tvrdeniach týkajúcich sa pracovníkov žalovaného bez akéhokoľvek právneho titulu (v skutočnosti po väčšine pracovníkov agentúr dočasného zamestnávania) a na listinných dôkazoch, ktoré aj keď môžu preukazovať skutočnosť, že sa tieto osoby vyskytovali v areáli Mochoviec v rovnakom čase v akom žalobca zhotovoval dielo pre žalovaného, v žiadnom prípade však tieto listiny nepreukazujú, že by mali niektoré z osôb uvedených v menných zoznamoch, či výpočtoch hodín a ďalších neurčitých tabuľkách vykonávať práce, na ktoré bol zmluvne zaviazaný žalobca; práce ktoré si vyžadujú určitú odbornosť; a teda práce, ktoré nemôžu vykonávať akékoľvek osoby. Rovnako na tomto mieste žalobca uvádza, že napriek tomu, že pracovníci žalovaného pomohli vynášať materiál, ako to vyplýva aj zo

zápisnice o výsluchu žalobcu ako svedka, kompenzácie za tieto služby neboli medzi stranami sporu nikdy dohodnuté a žalovaný sám poskytol týchto pracovníkov na základe vlastného uváženia, nakoľko celý stavebný projekt bol v omeškaní, o čom žalovaný mal vedomosť, nakoľko toto omeškanie sám zapríčinil a preto mal práve žalovaný najväčší záujem na čo najrýchlejšom dokončení a odovzdaní diela, a preto pracovníci žalovaného pomohli vynášať materiál na miesto montáže, avšak ostatné odborné činnosti súvisiace s montážou hliníkových profilov a zasklievaním vykonával výlučne žalobca. Žalobca nikdy nesúhlasil s tým, aby pracovníci žalovaného vykonávali práce na zhotovení diela podľa objednávky žalovaného zo dňa 22.03.2018 a rovnako tak žalobca nikdy nesúhlasil s odplatnou pomocou za práce, ktoré údajne mali vykonávať pracovníci žalobcu na základe jednostranného rozhodnutia žalovaného, čím de iure žalovaný v tomto súdom konaní nepreukázal ani existenciu a platnosť dojednania toho, čo si žalovaný uplatnil voči žalobcovi v rámci kompenzačnej námietky. Žalobca nepopiera, že dielo nebolo ukončené a odovzdané dňa 15.05.2018, ako to vyplýva z objednávky žalovaného zo dňa 22.03.2018, avšak žalobca opakuje, že toto omeškanie s prácami na projekte nebolo spôsobené žalobcom, najmä nie z dôvodu prekrytia dvoch veľkých projektov, či nedostatku pracovníkov na strane žalobcu, ako sa to snaží tendenčne navodiť žalovaný, a to bez akýchkoľvek dôkazov, ktoré by jednoznačne potvrdzovali tvrdenia žalovaného. Žalobca ohľadne možného prekryvania zákaziek sám upozornil žalovaného, ale práve z dôvodu, že sám žalobca mal záujem na čo najrýchlejšom vykonaní diela pre žalovaného, nakoľko po 25.05.2018 mal žalobca na leto (v mesiacoch júl a august 2018) naplánované iné zákazky podobného rozsahu, akou je zákazka pre žalovaného na projekte v Mochovciach. Žalobca tak žalovaného upozorňoval, že ak bude žalovaný predlžovať celý projekt spôsobom, že nedostatočne pripraví stavbu na zhotovenie diela zo strany žalovaného a žalobca tak nebude môcť dokončiť dielo včas (podľa dátumu v objednávke), v tom prípade môže nastať situácia, že bude žalobca vykonávať dve zákazky naraz, ale v žiadnom prípade to neznamenal to, že by žalobca nebol schopný dokončiť dielo pre žalovaného, alebo že by mal nedostatok pracovníkov na dokončenie diela pre žalovaného, nakoľko zákazky podobného rozsahu už žalobca viackrát vykonal pre iných objednávateľov vždy v dohodnutom termíne (cca 2 mesiace). Avšak je potrebné poznamenať, že zo žiadneho právneho predpisu, ani zo samotnej objednávky žalovaného zo dňa 22.03.2018 nevyplýva, že by podnikateľský subjekt (žalobca) nemohol súbežne pracovať na viacerých projektoch, o to viac, ak žalobca bol u žalovaného platený za zákazku - dokončenie diela a nie za čas strávený na stavbe v Mochovciach, preto s ohľadom na odbornú spôsobilosť žalobcu, je logické, že je v najvyššom záujme žalobcu, skončiť nie len projekt žalovaného, ale aj každý ďalší nasledujúci projekt do dohodnutého termínu dodania, tak aby mohol žalobca uskutočňovať ďalšie projekty a rozvíjať svoju podnikateľskú činnosť, vyplácať svojich zamestnancov, uhrádzať svoje dlhy voči veriteľom a podobne. Samotný žalovaný termíny prác viackrát posúval, a to aj za situácie, že pracovníci žalobcu sa dostavili na miesto stavby aj s materiálom v dostatočnom počte, pripravení vykonávať práce na diele, čo však viackrát nebolo možné, nakoľko hrubá stavba nebola pripravená podľa dohody strán konania a rovnako nespĺňala požiadavky na začiatok montážnych prác požadovaných od zadávateľa zákazky a investora, Slovenské elektrárne, a. s.. Žalobca popiera tvrdenie žalovaného, podľa ktorého „prevažnú časť práce vykonali práve pracovníci žalovaného“, nakoľko z výsluchov svedkov je preukázané, že pracovníci žalovaného nevykonávali odborné činnosti súvisiace s montážou a inštaláciou hliníkových profilov a skiel a už vôbec nie, že by údajne vykonali pracovníci žalovaného jej prevažnú časť; pracovníci žalovaného na túto činnosť neboli dostatočne odborne spôsobilí (teda nemali kapacity vykonať prevažnú časť práce za žalobcu); žalobca zo svojich predošlých skúseností vedel, koľko vlastných pracovníkov potrebuje na to, aby zhotovil dielo podľa objednávky žalovaného; ak pracovníci žalovaného vykonávali nejaké práce súvisiace so zhotovením diela žalobcu, mohlo ísť jednak o prípravné práce (ktoré mal na starosti žalovaný a išlo najmä o demontáž predošlého zasklenia a profilov, ich odstraňovanie a následné prípravy podkladov - hrubej stavby na novú inštaláciu a zasklenie zo strany žalovaného súvisiace s vyrovnávaním podkladov a zabezpečením protipožiarneho náteru), a taktiež o pomoc s vynosením materiálu, potvrdené aj samotným žalobcom v jeho výsluchu; tieto práce však nemôžu byť pričítané na účet žalobcu, nakoľko žalobca bol so žalovaným dohodnutý podľa objednávky len na montáž profilov a zasklievanie; pomocné práce súvisiace s vynášaním materiálu zo strany zamestnancov žalovaného, s ktorými žalobca nikdy nesúhlasil, že by mali byť poskytnuté odplatne, objektívne nemôžu nezodpovedať výške žalovanej sumy uplatnenej žalobcom resp. tieto práce nemohli byť vykonávané cez 2500 hodín, ako sa to snaží tendenčne predostrieť žalovaný. Nelogickým je aj argument ohľadne omeškania odovzdania diela zo strany žalobcu z dôvodu malého počtu zamestnancov žalobcu, či prekryvania iných zákaziek žalobcu, a to najmä z dôvodu, že ak žalovaný tvrdí, že jeho pracovníci na danom diele odpracovali údajne vyše 2500 hodín, muselo by to skrátiť aj samotnú dobu vykonávania diela. Ďalej pripomenul, že žalovaný pred nástupom žalobcu na stavbu, keď nepripravil jednotlivé inštalačné priestory spôsobom, aby jednak

vyhoveli podmienkam zadávateľa a investora (Slovenské elektrárne a. s.), a aby bolo možné inštalovať samotné hliníkové profily a sklenené tabule žalobcom, spôsobil omeškanie so zhotovením diela. Podľa čl. 10 objednávky žalovaného zo dňa 22.03.2018 ANEXIES „The general conditions and any attached special conditions shall be deemed an integral and substantial part of this order“, je zrejmé, že v prípade ak by sa žalobca so žalovaným dohodli na posilnení práce žalobcu zo strany žalovaného, takáto dohoda by mala byť pripojená k samotnej objednávke žalovaného, aby sa stala jej integrálnou súčasťou. V ďalšej časti upozornil na rozpory medzi jednotlivými listinnými dôkazmi.

15. V záverečnom stanovisku žalovaný uviedol, že v priebehu konania predložil viaceré dôkazy, prostredníctvom ktorých jednoznačne preukazuje opodstatnenie kompenzačnej námietky a ňou uplatnenej sumy. Z predloženej e-mailovej komunikácie vyplýva nielen skutočnosť, že žalobca bol žalovaným opakovane upozorňovaný na omeškanie s vykonaním prác a na celkový časový sklz, ale predovšetkým bol upozorňovaný na príčinu tohto meškania, a to nedostatočný počet nasadených pracovníkov, ich nízku kvalifikáciu a skúsenosti. Žalovaný vopred informoval žalobcu, že na vykonanie prác použije iných pracovníkov, náklady na ktorých mu budú následne preúčtované. Ako ospravedlnenie svojho omeškania žalobca poskytol e-mailom strohú informáciu pre žalovaného o súbehu dvoch veľkých projektov a čerpaní dovolení jeho zamestnancov. Žalovaný opakovane vyzýval žalobcu na nasadenie väčšieho počtu pracovníkov, prípadne ich dlhšiu pracovnú dobu tak, aby sa práce na diele zrýchlili a stavba diela napredovala podľa harmonogramu. Nakoľko uvedené žiadosti žalovaného zostali bez odozvy, žalovaný pristúpil k zabezpečeniu vykonávania prác svojimi pracovníkmi. Omeškanie žalobcu s vykonávaním prác ako aj nedostatočný počet jeho zamestnancov potvrdila taktiež svedecká výpoveď svedka, pána N.. Svedok uviedol, že na stavbe videl 2-3 zamestnancov žalobcu, avšak nakoľko predmetom prác bola manipulácia s ťažkými prvkami, bol potrebný väčší počet nasadených pracovníkov. Poskytnutú pomoc pri vynášaní prvkov taktiež potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok, pán L.. Žalobca pri odôvodňovaní svojho omeškania ďalej argumentoval zle pripraveným podkladom, na ktorý sa mali hliníkové profily montovať. Krivé steny mali spôsobiť to, že po namontovaní okien musel tieto žalobca prácne demontovať, počkať na vyspravenie stien a až následne opätovne nainštalovať. Žalobca taktiež uviedol, že nebolo možné okná namontovať a následne vykonať dodatočné úpravy ako vyplnenie medzier a podobne, nakoľko takéto dodatočné úpravy boli zakázané priamo zo strany spoločnosti Slovenské elektrárne, a. s. Toto tvrdenie žalobcu však bolo v konaní vyvrátené predloženým listinným dôkazom, ako aj svedeckou výpoveďou pána N., ktorý objasnil, že spoločnosť Slovenské elektrárne, a. s. nezakázala dodatočné úpravy, ale ich naopak povolila použitím dlhších skrutiek a oceľových vankúšikov. Žalovaný bol nútený pristúpiť k zabezpečeniu si svojich pracovníkov, aby vykonali práce, ktoré mal vykonať pôvodne žalobca, preto aby zameškané práce dobehol a vyhol sa hroziacim sankciám za omeškanie. V tomto prípade je nepochybné zavinenie žalobcu, ktorý bol pravidelne informovaný o situácii na stavbe, vedel čo svojim nekonaním spôsobuje a aké opatrenia zvažuje žalovaný vykonať. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný predložil denné správy (reporty), z ktorých priamo vyplýva počet pracovníkov, ktorí boli pridelení na pomoc žalobcovi, ich menný zoznam a taktiež množstvo stráveného času na stavbe. Na podporu svojich tvrdení žalovaný v konaní predložil ďalšie dôkazy, a to okrem spomínaných denných reportov taktiež stavebný denník, ktorý potvrdzuje počet pracovníkov na stavenisku, dĺžku stráveného času na stavenisku a druh vykonávaných prác. Hodnovernosť stavebného denníka bola v konaní potvrdená svedkom. Zaplatením pomocných pracovníkov vznikla žalovanému škoda. Žalovaný má za to, že medzi nekonaním žalobcu a vzniknutými nákladmi žalovaného je logická príčinná súvislosť, pretože práve vinou žalobcu bol žalovaný prinútený uchýliť sa k riešeniu vzniknutej situácie najatím ďalších pracovníkov, čo aj u samotného žalovaného neplánovane zvyšovalo náklady. Žalovaný má za to, že výšku škody v konaní dostatočne preukázal predloženými dôkazmi, a to popri stavebnom denníku a denných reportoch, predovšetkým tabuľkami pomoci poskytnutej žalobcovi, mesačnými výkazmi prác, faktúrami za pomocných pracovníkov a ich zoznamami, výplatnými páskami a výkazmi pre určenie hodinových nákladov na zamestnanca. Žalovaný v konaní preukázal jasný spôsob výpočtu jemu spôsobenej škody, ktorá v konečnom dôsledku predstavuje sumu 31.943,48 eur. Nakoľko omeškanie a nečinnosť žalobcu považoval žalovaný za porušenie jeho zmluvnej povinnosti, pre prípad ktorej si vopred dohodli penále vo výške 10 % z celkovej ceny objednávky, žalovaný si v tomto konaní uplatňuje zároveň uvedené penále vo výške 5.847,82 eur. Vzhľadom na všetky doteraz predložené dôkazy má žalovaný za to, že mu v dôsledku nečinnosti žalobcu vznikla škoda, a to konkrétne z porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalobcu. Škoda uplatnená v konaní kompenzačnou námietkou je jasná, dôvodná, mnohými dôkazmi predloženými žalovaným dostatočne preukázaná a jej výška presne matematicky vypočítaná. Škoda spolu s pokutou uplatňovanou žalovaným v tomto konaní prevyšuje nárok uplatnený žalobcom. Vzhľadom na všetky v konaní uvedené skutočnosti, predložené

dôkazy a svedecké výpovede má žalovaný za to, že ním uplatnená kompenzačná námietka je dôvodná, a preto žalovaný žiada, aby súd návrh na zaplatenie sumy 36.245,79 eur s príslušenstvom zamietol ako nedôvodný. Žalovaný si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

16. Súd oboznámil aj s listinými dôkazmi, ako napr. s výpismi obchodného registra, s faktúrami č. 18180138, č. 18180247, č. 18180298, č. 18180346, s predžalobnou výzvou na úhradu zo dňa 04.10.2018, s cenovou ponukou žalobcu, s objednávkou žalovaného zo dňa 22.03.2018, so súhrnom vykonaných hodín údajných asistencií žalobcovi, so stavebným denníkom, s dennými reportami vykonaných prác, s kalkuláciou ohľadom údajne vzniknutej škody; s mesačným certifikátom prác č. 2 zo dňa 31.07.2018 preukazujúci cenu práce pracovníkov Solid One, s mesačným certifikátom prác č. 7 zo dňa 31.07.2018 preukazujúci cenu práce pracovníkov Solid One, s výplatnými páskami zamestnancov žalovaného - Di P., A. S., U. A., so zoznamom pracovníkov Solid one, s faktúrou JUST WORK MANPOWER s.r.l., s priloženou fotofokumentáciou, s náčrtom svedka na pojednávaní a ďalšími listinnými dôkazmi, ako aj ústnymi a písomnými prejavmi strán konania a dospel k nasledovným skutkovým záverom.

17. Z obsahu odpovede žalovaného zo dňa 23.10.2018 na predžalobnú výzvu žalobcu vyplýva, že žalovaný si voči nároku zhotoviteľa započítal škodu vzniknutú v dôsledku omeškania zhotoviteľa s vykonaním diela včas a v dôsledku poskytnutia zamestnancov žalovaného na vykonávaní diela žalobcovi v sume 36.245,79 eur.

18. V e-mailovej komunikácii dňa 16.05.2018 zaslal žalovaný upozornenie žalobcovi, že inšpekcia na schodisku pre blok 3 a 4 ohľadom inštalácie kopilitových skiel bola ukončená s dlhým zoznamom pripomienok ohľadom práce žalobcu a hlavne s aplikáciou silikónu, ktoré musia byť odstránené na schodisku blok č. 3 do 21.05. 2018 a na schodisku blok č. 4 do 25.05.2018.

19. V e-mailovej komunikácii dňa 16.05.2018 zaslal žalovaný žalobcovi upozornenie na vykonanie príslušných opatrení v zmysle zaslaného e-mailu zo strany stavebného dozoru, ktorý požiadal o zastavenie prác žalobcu pri montáži hliníkových rámov v kvalite, ktorá bola zistená v priestore A621, keďže na oboch schodiskách bola zistená zlá kvalita namontovaných Copilits a nechceli, aby sa to opakovalo v centrálnej časti CS 800/1-02.

20. Z e-mailovej komunikácie medzi stranami vyplýva, že žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu dňa 09.06.2018 upozornil žalobcu na nízku produktivitu, preto požiadal o nasadenie dvoch tímov po 5 pracovníkov na urýchlenie fasády v spoločnom záujme. Žalobca odpovedal dňa 11.06.2018 tak, že rozumie. Žalovaný však v ten istý deň upozornil žalobcu, že na stavbe sú dvaja pracovníci a žiadal o zaslanie plánu na dosiahnutie cieľa.

21. Z e-mailovej komunikácie medzi stranami vyplýva, že žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu dňa 26.06.2018 o 09:00 hod. informoval žalobcu, že na stavbe sú len traja ľudia, čo je problém, keďže sa má vyťahovať sklo. Zároveň žiadal, aby na túto prácu žalobca zaslal ďalších troch zamestnancov, inak spoločnosti žalobcu zapožičia troch zamestnancov, ktorých bude musieť zaplatiť, vzhľadom na to, že vyťahovanie skla nespadá do prác žalovaného. V ten istý deň o 14:53 hod. žalovaný informoval žalobcu, že napriek e-mailom a stretnutiam sa situácia zhoršuje, a preto potrebujú harmonogram prác a nasadenie všetkej potrebnej sily. Zároveň zaslal žalovaný informáciu žalobcovi, že pracovníci, ktorých potrebovali dnes a zajtra na presúvanie panelov budú preúčtovaní spoločnosti žalobcu.

22. Žalobca na e-mail žalovaného zo dňa 21.06.2018 so žiadosťou o zaslanie harmonogramu prác, reagoval dňa 27.06.2018 o 09:35 hod, keď oznámil, že budúci týždeň by mala spoločnosť žalovaného dostať povolenie na vyťahovanie skla hore žeriavom. Malo by to byť dňa 30.06.2018 alebo dňa 01.07.2018 a od tohto dátumu budú pripravený nastúpiť, aby čo najrýchlejšie predmetnú stavbu uzavreli. Zároveň spresnil harmonogram prác, keď uviedol nasledovné. V dňoch 30.06.2018 až 01.07.2018 vynášanie skla, v dňoch od 02.07.2018 do 12.07.2018 osadzovanie skiel v hornej časti, v dňoch od 16.07.2018 do 21.07.2018 osadzovanie zvyšných hliníkových profilov v spodnej časti objektu, v dňoch 23.07.2018 do 30.07.2018 osadzovanie skla v spodnej časti objektu a dňa 31.07.2018 odovzdanie diela. Žalobca sa vyjadril, že sa bude snažiť, aby na stavbe bolo čo najviac ľudí, teda aby každý deň pracovalo 6 až 8 ľudí. Upozornil na problém, ktorý majú v mesiaci júl, keďže sa im prekrývajú dva veľké projekty

a sú aj dovolenky. Prisľúbil dokončiť projekt podľa harmonogramu. Na záver dodal, že všetko závisí aj od toho, ako bude vec riešiť pán XX. Z.

23. Z objednávky zo dňa 22.03.2018 vyplýva, že žalovaný ako objednávateľ si od žalobcu ako dodávateľa pre konečného objednávateľa Slovenské elektrárne objednal práce-montáž zasklenia na 3 a 4 bloku elektrární Mochovce (schodiská + centrálna časť) podľa priloženej ponuky. V objednávke bol stanovený čas dodávky od 14.04.2018 do 15.05.2018. V bode 7 žalovaný stanovil dodávku z miesta určenia na náklady žalobcu. V bode 5 žalovaný upravil zmluvnú pokutu tak, že ohľadne prípadnej neúčinnnej dodávky a/alebo nerealizácie dodávky bude zadávateľ nútený uplatniť pokutu vo výške 2 % hodnoty dodávky až do maximálnej výšky 10 % celkovej výšky objednávky. Z bodu 10 označeného ako prílohy vyplýva, že všeobecné obchodné podmienky a akékoľvek priložené osobitné podmienky sa považujú za neoddeliteľnú a podstatnú súčasť objednávky. V prípade rozporu so všeobecnými podmienkami platia osobitné podmienky. Cena dodávky bola stanovená v bode 11 tak, že zálohová faktúra bola stanovená vo výške 14.000 eur, po dokončení schodiska zaplatená cena dodávky 15.000 eur so splatnosťou 45 dní a po dokončení centrálnej časti suma dodávky prác 19.731,84 eur so splatnosťou 30 dní. Celková cena dodávky bola stanovená vo výške 48.731,84 eur bez DPH, teda vo výške 58.478,21 eur s DPH. Predmetná objednávka bola podpísaná len od spoločnosti Solesi, pričom na zadnej strane sa nachádza miesto na podpis na potvrdenie objednávky, pričom podpísaná kópia mala byť vrátená e-mailom alebo faxom, táto (podpísaná oboma stranami) však v súdnom konaní predložená nebola.

24. Žalovaný v e-mailovej komunikácii zo dňa 17.07.2018 upozornil žalobcu na nízku úroveň produktivity, upozornil, že požiadali o mobilizáciu dvoch tímov po päť ľudí na urýchléné dokončenie fasády, ale na stavbe sú opäť len traja pracovníci, z čoho dvaja sú bez skúseností. Z tohto dôvodu poskytli 14 pracovníkov na podporu ich činností. Doplnil, že nie je akceptovateľné, aby pracovníci začínali pracovať o 09:00 hod a končili o 17:00 hod.

25. Z e-mailovej komunikácie medzi stranami konania zo dňa 12.09.2018 vyplýva, že žalovaný oznámil žalobcovi nedostatočné plnenie Glasbau pri vyťahovaní okien Copilits. Upozornil, že boli spoločnosť žalovaného bola nútená pomáhať pracovníkom žalobcu, ktorí boli počas posledných mesiacov postupne takmer úplne nahradení vzhľadom na pretrvávajúci nedostatok pracovnej sily zo strany žalobcu a zároveň vzhľadom na veľké omeškanie pri vyťahovaní (termín ukončenia žalobca posúval každý mesiac), ktoré spôsobilo aj účtovanie poplatkov zo strany vlastníka v súvislosti s využívaním ich lešenia, ktoré bolo využívané viac ako bolo plánované. Preto žalovaný skompletizoval všetky denné výkazy s počtom hodín, ktoré venovali na stavenisku pomoci spoločnosti žalobcu alebo nahrádzaniu jeho tímov počas činností. Vzhľadom na to, že evidovali viac ako 2500 hodín, žalovaný preúčtuje tento náklad spoločnosti žalobcu.

26. Z interného dokladu Slovenských elektrární zo dňa 28.05.2018 vyplýva, že pri inštalácii profilov existujúce oceľové profily nie sú zarovnané, čo spôsobuje, že hliníkové profily budú inštalované s medzerou, skrutky sú príliš krátke a medzera nie je vodotesná. Navrhovaným riešením bolo povoliť používať oceľové vankúšiky na kompenzáciu medzery a používať dlhšie samorezné skrutky. Záverečným stanoviskom bolo pokračovať podľa nových detailov v prílohe č. 4 a č. 5. Dĺžku samorezných skrutiek určiť podľa situácie na stavbe.

27. Súd vec právne posúdil podľa nasledujúcich ustanovení:

28. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

29. Podľa § 124 ods. 2 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523124'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, hmotnoprávny úkon strany je voči súdu účinný okamihom doručenia a voči ostatným subjektom od okamihu, keď sa o ňom v konaní dozvedeli.

30. Podľa § 147 ods. 2 CSP vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

31. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

32. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

33. Podľa § 215 ods. 2 CSP, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

34. Podľa § 218 ods. 1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

35. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „ObZ“) právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých tento zákon spočíva. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) ObZ podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri.

36. Podľa § 261 ods. 1 ObZ táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti. Podľa § 261 ods. 6 ObZ zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

37. Podľa § 272 ods. 2 ObZ ak písomne uzavretá zmluva obsahuje ustanovenie, že sa môže meniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme, môže sa zmluva meniť alebo zrušiť iba písomne.

38. Podľa § 275 ods. 4 ObZ s prihliadnutím na obsah návrhu na uzavretie zmluvy alebo v dôsledku praxe, ktorú strany medzi sebou zaviedli, alebo s prihliadnutím na zvyklosti rozhodné podľa tohto zákona, môže osoba, ktorej je návrh určený, vyjadriť súhlas s návrhom vykonaním určitého úkonu (napr. odoslaním tovaru alebo zaplatením kúpnej ceny) bez upovedomenia navrhovateľa. V tomto prípade je prijatie návrhu účinné v okamihu, keď sa tento úkon urobil, ak došlo k nemu pred uplynutím lehoty rozhodnej pre prijatie návrhu.

39. Podľa § 324 ods. 1 ObZ záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

40. Podľa § 324 ods. 2 ObZ záväzok zaniká tiež neskorým plnením dlžníka, ibaže pred týmto plnením záväzok už zanikol odstúpením veriteľa od zmluvy.

41. Podľa § 340 ods. 1, ods. 2 ObZ, dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve. Ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požiadať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

42. Podľa § 373 ObZ kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

43. Podľa § 379 ObZ ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

44. Podľa § 381 ods. 1 ObZ namiesto skutočne ušlého zisku môže poškodená strana požadovať náhradu zisku dosahovaného spravidla v poctivom obchodnom styku za podmienok obdobných podmienkam porušenej zmluvy v okruhu podnikania, v ktorom podniká.

45. Podľa § 536 ods. 1 ObZ zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

46. Podľa § 536 ods. 2 ObZ dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

47. Podľa § 536 ods. 3 ObZ cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

48. Podľa § 537 ods. 1 ObZ, zhotoviteľ je povinný vykonať dielo na svoje náklady a na svoje nebezpečenstvo v dojednanom čase, inak v čase primeranom s prihliadnutím na povahu diela. Ak zo zmluvy alebo z povahy diela nevyplýva niečo iné, môže zhotoviteľ vykonať dielo ešte pred dojednaným časom.

49. Podľa § 537 ods. 2 ObZ objednávateľ je povinný vykonané dielo prevziať.

50. Podľa § 546 ods. 2 ObZ objednávateľ je povinný zhotoviteľovi zaplatiť cenu dohodnutú v zmluve alebo určenú spôsobom určeným v zmluve. Ak nie je cena takto dohodnutá alebo určiteľná a zmluva je napriek tomu platná (§ 536 ods. 3), je objednávateľ povinný zaplatiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok.

51. Podľa § 548 ods. 1 ObZ objednávateľ je povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu v čase dojednanom v zmluve. Pokiaľ zo zmluvy alebo z tohto zákona nevyplýva niečo iné, vzniká nárok na cenu vykonaním diela.

52. Podľa § 551 ods. 1 ObZ zhotoviteľ je povinný upozorniť objednávateľa bez zbytočného odkladu na nevhodnú povahu vecí prevzatých od objednávateľa alebo pokynov daných mu objednávateľom na vykonanie diela, ak zhotoviteľ mohol túto nevhodnosť zistiť pri vynaložení odbornej starostlivosti. Ak nevhodné veci alebo pokyny prekážajú v riadnom vykonávaní diela, je zhotoviteľ povinný jeho vykonávanie v nevyhnutnom rozsahu prerušiť do doby výmeny vecí alebo zmeny pokynov objednávateľa alebo písomného oznámenia, že objednávateľ trvá na vykonávaní diela s použitím odovzdaných vecí a daných pokynov. O dobu, po ktorú bolo potrebné vykonávanie diela prerušiť, sa predlžuje lehota určená na jeho dokončenie. Zhotoviteľ má takisto nárok na úhradu nákladov spojených s prerušením vykonávania diela alebo s použitím nevhodných vecí do doby, keď sa ich nevhodnosť mohla zistiť.

53. Podľa § 554 ods. 1 ObZ zhotoviteľ splní svoju povinnosť vykonať dielo jeho riadnym ukončením a odovzdaním predmetu diela objednávateľovi v dohodnutom mieste, inak v mieste ustanovenom týmto zákonom. Ak je miestom odovzdania iné miesto, než je uvedené v odsekoch 2 a 4, vyzve zhotoviteľ objednávateľa, aby prevzal dielo.

54. Podľa § 560 ods. 1 ObZ dielo má vady, ak vykonanie diela nezodpovedá výsledku určenému v zmluve.

55. Podľa § 560 ods. 2 ObZ zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré má dielo v čase jeho odovzdania (§ 554); ak však nebezpečenstvo škody na zhotovenej veci prechádza na objednávateľa neskôr, je rozhodujúci čas tohto prechodu. Za vady diela, na ktoré sa vzťahuje záruka za akosť, zodpovedá zhotoviteľ v rozsahu tejto záruky.

56. Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Podľa odseku 3 písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

57. Podľa § 488 OZ záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

58. Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

59. Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

60. Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

61. Žalobca kvalifikoval svoj nárok ako odplatu za zhotovené dielo spočívajúce vo vykonaní zasklenia a montáže hliníkových profilov na treťom a štvrtom bloku stavby Mochovce na základe vyhotovenej objednávky žalovaným zo dňa 22.03.2018. Žalovaný uhradil zálohovú platbu vo výške 14.000 eur. Neuhradenú časť diela spočívajúcu v prácach žalobcu v celkovej výške 36.245,79 eur, si žalobca vyúčtoval faktúrami č. 18180138 na sumu vo výške 15.000 eur, č. 18180247 na sumu vo výške 294 eur (cena za tovar), č. 18180298 na sumu vo výške 1.219,95 eur (cena za dodávku a montáž profilu Elox) a č. 18180346 na sumu vo výške 19.731,84 eur, spolu vo výške 36.245,79 eur. Napriek žalobcovej výzve na úhradu zostávajúcej časti ceny diela, žalovaný predmetnú sumu neuhradil.

62. Súd považoval za nesporné, že strany ako podnikatelia uzatvorili obchodnoprávnu zmluvu o dielo, keď žalovaný na základe cenovej ponuky žalobcu prijal návrh na uzavretie predmetnej zmluvy a dňa 22.03.2018 potvrdil dodávku a montáž hliníkových profilov a skiel v objednávke v sume 58.478,21 eur. Sporným medzi stranami nebol termín dodania diela stanovený od 14.04.2018 do 15.05.2018, ani to, že dielo bolo ukončené a odovzdané až na prelome júla a augusta 2018. Rovnako tak medzi stranami nebol sporný dátum vystavenia tých-ktorých faktúr s uvedeným dátumom dodania jednotlivých služieb (a tovaru).

63. Sporným v konaní bolo, či si žalobca splnil všetky zmluvné ako aj zákonné povinnosti zo zmluvy o dielo a vyhotovil dielo v celom rozsahu riadne a včas. Žalovaný rozporoval omeškanie žalobcu s vyhotovením diela, keďže z faktúr vyplývajú termíny dodania diela po dátume dohodnutého v objednávke ako termínu ukončenia diela dňa 15.05.2018 (faktúra č. č. 18180346 - termín dodania dňa 31.08.2018, t.j. 109 dní po termíne dodania). Žalovaný v tomto smere tvrdil, že omeškanie bolo spôsobené výlučne na strane žalobcu, čo mal potvrdiť v e-mailovej komunikácii zo dňa 27.06.2018, keď z dôvodu prekrytia dvoch veľkých projektov a nedostatočného počtu pracovníkov, nebol dodržaný termín ukončenia diela. Naproti tomu žalobca tvrdil, že vyhotovenie diela v danom čase bolo spôsobené v dôsledku omeškania žalovaného a neposkytnutí dostatočnej súčinnosti z jeho strany, keď podmienky na stavbe neboli zo strany objednávateľa pripravené. Žalovaný rozporoval aj rozsah vykonaných prác žalobcom a riadne vykonávanie prác na diele, keďže práce boli vykonané za pomoci žalovaného alebo výlučne žalovaným. V dôsledku uvedeného mala žalovanému vzniknúť škoda v podobe ušlého zisku, keď pracovníci žalovaného strávili vykonaním prác viac ako 2500 hodín, čo bolo rovnako tak predmetom sporu. Spornou bola aj výška ušlého zisku v zmysle § 381 ods. 1 ObZ v sume 32.189,45 eur. Keďže žalobca namietal splnenie predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu ako aj preukázanie týchto predpokladov žalovaným, sporným bola aj uplatnená kompenzačná námietka žalovaného uplatnená v podanom odpore, ako aj jednostranné započítanie náhrady ušlého zisku zo strany žalovaného v podaní zo dňa 23.10.2018. Spornou bola aj kompenzačná námietka a uplatnenie zmluvnej pokuty v sume 5.847,82 eur, ktorá bola dojednaná v bode 5 objednávky uplatnená v podanom odpore, ako aj jej samotná výška.

64. V prvom rade preto súd skúmal, či dielo bolo vykonané žalobcom riadne a včas. V súvislosti s omeškaním žalobcu s vykonaním predmetného diela a pripravenosťou stavby na montáž a inštaláciu hliníkových profilov a sklenených tabúl súd posudzoval nasledovné skutočnosti. Predmetný projekt bol rozdelený na dve etapy, prvá zahŕňala inštaláciu a montáž na dvoch hlavných schodiskách, druhá etapa spočívala v inštalácii hliníkových profilov a montáži skla na treťom a štvrtom bloku v areáli Mochoviec. Žalobca začal dielo vykonávať dňa 22.03.2018. Medzi stranami nebolo sporným, že na mieste prác sa nachádzalo pôvodné zasklenie s profilmi, ktoré odstraňoval žalovaný ako dodávateľ stavby pre

hlavného investora Slovenské elektrárne. Žalovaný mal teda demontovať pôvodnú starú konštrukciu spolu so sklom a zároveň natrieť novú oceľovú konštrukciu. Žalobca tvrdil, že „stavba musela byť v prvom rade ošetrená protipožiarnym náterom tak, aby spĺňala všetky normy a zároveň podklad na montáž dostatočne rovný na to, aby nevznikali prílišné rozdiely a medzery - na čom trval samotný zadávateľ Slovenské elektrárne a. s.. Zároveň nebolo možné len tzv. „vypodložkovať“ medzery vzniknuté medzi rámom a hrubou stavbou, nakoľko materiál musel byť zabezpečený proti požiaru, teda objektívne nebolo možné akýmikoľvek podložkami vyplniť vznikajúce medzery, či postupovať iným spôsobom v rozpore s požiadavkou investora. Keďže žalovaný takýmto spôsobom dostatočne nepripravil vhodné podmienky na stavbu a vykonávanie diela žalobcom, pracovníci žalobcu museli opustiť miesto výkonu prác, čo spôsobovalo časový sklz vo vyhotovení diela“. Tieto skutočnosti boli preukázané okrem vyjadrenia žalobcu, výsluchom pána Kalmana a výpoveďou svedka pána H., zamestnanca žalobcu vykonávajúceho dielo, keď potvrdil, že napriek tomu, že žalovaný s prácami urgoval žalobcu, bol to práve žalovaný, ktorý neposkytol súčinnosť žalobcovi dostatočnou prípravou stavby na práce, čo konštatoval aj hlavný investor. Podľa svedka H. boli „problémy so Solesi od začiatku, keďže prišiel stavbyvedúci od elektrární, stopli ich, že farba nemá dostatočný náter - hrúbku, preto museli stáť s prácami. Solesi ich urgovali, ale boli to práve oni, pre ktorých ich Enel stopol, že nemôžu vykonávať práce, kým Solesi nebude mať odstránené nedostatky. Hlavné profily mali už namontované, a tie im poškodili, prevrtali alebo museli vymieňať tieto profily“. Svedok sa jednoznačne vyjadril, že práce vykonávali včas (práce „stíhali“) a žalovaný pracovníkov žalobcu na omeškanie neupozornil. Uvádzané skutočnosti svedkom N. korelujú s výpoveďou pána H., ktorý uviedol, že samotný termín prác posúval viackrát žalovaný, a to aj vtedy, keď žalobca riadne zabezpečil na dohodnuté miesto potrebný počet pracovníkov, ktorí boli následne nútení z miesta prác odísť, keďže nemali pripravené vopred dohodnuté podmienky. Pán H. zdôraznil, že časový horizont odstraňovania týchto prekážok, ktorý zdržal prácu žalobcu, bol veľmi individuálny, keďže „Slovenské elektrárne toto postúpili firme žalovaného, pri niektorých úsekoch to trvalo 3-4 dni, pri niektorých aj týždne, pretože na niektorých miestach bola nerovnosť v mm, niekde v cm“. Rovnako tak aj svedok E., ktorý bol stavbyvedúcim a viedol stavebný denník žalovaného potvrdil, že žalobca mal pravdu, keď poukázal na nekvalitu stavby na mieste výkonu prác, keďže pred 30 rokmi bola takto odovzdaná „sfušovaná“ práca spoločnosťou Hydrostav a zároveň priznal, že na stavbe boli problémy a nerovnosti a zrejme nedostatky. Podľa názoru svedka N. však namiesto toho, aby žalobca striktné trval na pripravenosti miesta prác, bolo možné vykonať práce žalobcu (inštaláciu a montáž hliníkových profilov a skla) a následne vykonať predmetné stavebné úpravy, aby nedochádzalo k časovým sklzom. Zdôraznil však, že za stavebné úpravy v podobe výplní bol zodpovedný žalovaný. Okrem toho, že v danom prípade ide len o názor svedka bez preukázania tohto názoru ako odborne kvalifikovaného, je treba konštatovať, že žalobca svoje tvrdenie o nedostatočnej vhodnosti stavby na vykonávanie prác (okrem výsluchov svedkov týkajúcej sa nedostatkov na stavbe), na ktoré bol objednaný, preukázal aj interným denníkom Slovenských elektrární. O existujúcich nedorobkoch na stavbe pred začatím vykonávania prác žalobcom svedčí aj interný dokument Slovenských elektrární, ako aj priložená fotodokumentácia. V súlade s vykonaným dôkazom-interným dokumentom vydaným dňa 28.05.2018 Slovenskými elektrárnami svedok N. uviedol, že v zmysle inštrukcií pre stavbu zo strany investora sa na stavbe nachádzali v minulosti nesprávne ukotvené prefabrikáty na nosných stĺpoch. Svedok poukázal na medzeru, ktorú mal žalovaný pracne dorobiť (v prípade jedného prefabrikátu by bola potrebná 4 cm skrutka a v prípade vedľajšieho 6 cm skrutka) vypodložkovaním a pripevnením dlhšou skrutkou medzi hliníkovým profilom a prefabrikátom, čo znázornil aj nákresom. Pán H. vo svojej výpovedi uviedol, že interným pokynom, ktorý Slovenské elektrárne vydali dňa 28.05.2018, sa mali strany konania riadiť, pričom dodatočné opravy neboli možné. V tomto smere si pán Kalman odporoval so svedkom E., i keď sa týmto spôsobom svedok E. vyjadril bez znalosti interného dokumentu Slovenských elektrární. V prospech vyjadrenia pána H. svedčí argumentácia svedka E., že v prípade, ak by aj vznikla škoda na stavbe pri takomto postupe prác, tieto si mohol uplatňovať od Slovenských elektrární, čo je v rozpore s predchádzaním a prevenciou vzniku škody v zmysle § 415 ObZ, ako aj v rozpore so zachovaním bežnej miery opatrnosti v rámci odbornej starostlivosti pri výkone podnikateľskej činnosti. Na danom mieste je treba zdôrazniť tvrdenie žalobcu, že stavba musela byť ošetrená protipožiarnym náterom tak, aby spĺňala všetky normy, na čom trval samotný zadávateľ Slovenské elektrárne. Nakoľko materiál musel byť zabezpečený proti požiaru, nebolo objektívne možné akýmikoľvek podložkami vyplniť vznikajúce medzery, či postupovať iným spôsobom v rozpore s požiadavkou investora, čo žalovaný nijako nerozporoval. V tomto smere nepostačuje len všeobecné popretie tvrdenia o nevhodnosti stavby pre pokračovanie prác žalobcu, bez rozporovania skutkových konkrétnych okolností, akým bolo aj tvrdenie o povinnosti zabezpečenia protipožiarného náteru a uvedenia vlastných skutkových okolností v predmetnej veci v zmysle § 151 ods. 2 CSP. Bez ohľadu na to, či po vydaní interného dokumentu

Slovenskými elektrárňami dňa 28.05.2018 bolo možné vykonávať práce inštalácie hliníkových profilov a zasklievania pred opravou medzier a výplní, je nepochybné, že stavba nebola vhodne pripravená na vykonávanie prác žalobcu, o čom svedčia preukázané skutočnosti týkajúce sa nedostatkov na stavbe. Tieto nedorobky sa na stavbe nachádzali pred začatím vykonávania prác žalobcu, čo svedčí v prospech tvrdenia o nedostatočnom poskytnutí súčinnosti zo strany žalovaného. V dôsledku tohto správania, nie je možné pričítať omeškanie s vykonávaním prác na strane žalobcu. Okrem toho žalobca poukázal aj na poškodenie hliníkových profilov a tovaru, čo mal súd preukázané výsluchom pána XX.XX.XXXX, pána H., priloženou fotodokumentáciou a e-mailovou komunikáciou dňa 21.06.2018 a zo dňa 27.06.2018. V tejto spojitosti žalobca vysvetlil aj e-mailovú komunikáciu so žalovaným, v ktorej upozornil na prekrytie dvoch projektov, a to z dôvodu, že sám žalobca mal záujem na najrýchlejšom vykonaní diela pre žalovaného, nakoľko po 25.05.2018 mal žalobca naplánované iné zákazky podobného rozsahu. Žalobca preto súdu vysvetlil, že „žalovaného tak upozorňoval, že ak bude žalovaný predlžovať celý projekt spôsobom, že nedostatočne pripraví stavbu na zhotovenie diela zo strany žalovaného a žalobca tak nebude môcť dokončiť dielo včas (podľa dátumu v objednávke), v tom prípade môže nastať situácia, že bude žalobca vykonávať dve zákazky naraz, ale v žiadnom prípade to neznamenalo to, že by žalobca nebol schopný dokončiť dielo pre žalovaného, alebo že by mal nedostatok pracovníkov na dokončenie diela pre žalovaného, nakoľko zákazky podobného rozsahu už žalobca viackrát vykonal pre iných objednávateľov vždy v dohodnutom termíne (cca 2 mesiace).“ Pravdivosť tohto tvrdenia podporil pán XX. S vo svojej výpovedi, ako aj svedok H., ktorý aj keď si presne nepamätal, či mali v rozhodnom čase inú zákazku, prácu na zhotovení predmetného diela „stíhali“.

65. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd upozorňuje na § 551 ods 1 ObZ, v zmysle ktorého bol žalobca ako odborne spôsobilý povinný upozorniť na nevhodnosť miesta pripravenosti stavby, ak túto zistí. Po upozornení aj od samotného hlavného investora Slovenských elektrární týkajúcej sa stavebných otvorov a protipožiadneho náteru, bol žalobca povinný vykonávanie predmetného diela prerušiť (nielen oprávnený) až do opravy prác, za ktoré zodpovedal žalovaný. O dobu, po ktorú žalobca vykonávanie diela prerušil, sa predlžuje lehota určená na jeho dokončenie. K časovému úseku, počas ktorého nemohol žalobca vykonávať objednané dielo na stavbe žalovaného z dôvodu neposkytnutia súčinnosti zo strany žalovaného a vhodnosti pripravenosti stavby na vykonávanie diela, súd uvádza, že čas, o ktorý sa skutočne predlžil termín ukončenia diela, je primeraný s ohľadom na vyjadrenie žalobcu o objeme rozsahu opravných prác zo strany žalovaného cca o 20 %, v trvaní približne 4 dní a rozdrobenosti prác pri postupnom vykonávaní diela.

66. Na záver k časti týkajúcej sa námietok strán o omeškaní s vyhotovovaním diela a nedostatočnej súčinnosti nevhodnou pripravenosťou stavby, súd upozorňuje aj na e-mailovú komunikáciu medzi stranami zo dňa 21.06.2018 a zo dňa 27.06.2018 týkajúcu sa harmonogramu prác. Žalovaný požiadal žalobcu o stanovenie termínu prác a ich špecifikácie, pričom žalobca mu harmonogram prác zaslal s predpokladaným ukončením termínu prác a odovzdaním diela dňa 31.07.2018. Predmetnú komunikáciu strán súd vníma aj ako zmenu podmienok vo vzťahu k termínu ukončenia diela, keď žalovaný túto ponuku prijal v zmysle § 275 ods. 4 ObZ s tým, že umožnil žalobcovi vykonávať predmetné práce podľa harmonogramu na stavbe, pričom v záverečnej fáze mu poskytol pomoc pri vynášaní skla na najvyššie poschodie, ako vyplynulo z dokazovania, čo svedčí o súhlase s týmto časovým harmonogramom. V opačnom prípade by žalovaný od zmluvy o dielo odstúpil a neumožnil by žalobcovi vykonávanie prác na mieste stavby. Na danom mieste súd upozorňuje, že zmluva o dielo bola uzatvorená medzi stranami na základe cenovej ponuky žalobcu, ktorá bola prijatá vystavením objednávky žalovaným a následným začatím vykonávaných prác žalobcom, čo svedčí o bežnej neformálnej praxi medzi stranami, na ktorú súd prihliadol. Rovnako tak nie je možné argumentovať bodom 10 objednávky (ktorú síce žalobca používal v inom kontexte, ale súd považuje za potrebné vysvetliť), keďže obsah predmetného ustanovenia súvisí s všeobecnými podmienkami a osobitnými podmienkami, ktoré sa majú považovať za súčasť objednávky, a nie dohody strán v zmysle § 271 ods. 2 ObZ, ako sa mylne domnieval žalobca. Zmluva o dielo bola uzatvorená a zavŕšená prijatím písomnej objednávky žalobcom začatím vykonávania prác, a preto nie je možné aplikovať ustanovenie § 271 ods 2 ObZ, v zmysle ktorého sa zmluva môže meniť alebo zrušiť iba písomne, ak v písomne uzatvorenej zmluve si strany dojednali, že sa môže meniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme.

67. Za daných okolností, keďže súd ukončenie termínu diela nepovažoval za omeškanie žalobcu s jeho vykonávaním s ohľadom na nedostatočnú pripravenosť stavby zo strany žalovaného, ako aj zmenu podmienok ukončenia stavby odsúhlasením harmonogramu prác až do 31.07.2018, nie je možné

konštatovať, že sú naplnené podmienky pre vznik zmluvnej pokuty upravenej v bode 5 objednávky a § 544 ods. 1 OZ, keďže nedošlo zo strany žalobcu k porušeniu zmluvnej povinnosti vyhotoviť dielo včas. Súd v tejto súvislosti pripomína nemenej podstatnú skutočnosť, že zmluvná pokuta v zmysle § 544 ods. 2 OZ musí byť dojednaná medzi stranami písomne, pričom na objednávke žalovaného sa podpis žalobcu nenachádza (žalobca objednávku a podmienky v nej uložené prijal začatím vykonávania prác), a preto je možné konštatovať, že nebola dojednaná písomne v zmysle § 544 ods. 2 OZ. Nedodržanie písomnej formy dojednania o zmluvnej pokute má za následok jeho neplatnosť, na ktorú súd prihlíada ex offa (§ 40 OZ).

68. Ďalšou spornou skutkovou okolnosťou, ktorou sa súd zaoberal bol rozsah a množstvo vykonaných prác žalobcom, keď žalovaný tvrdil, že žalobca nevykonal práce na diele v deklarovanom rozsahu v zmysle objednávky, keďže „prevažnú časť práce vykonali pracovníci žalovaného“ s ohľadom na nedostatočný počet zamestnancov žalobcu na stavbe. Žalovaný v tomto smere poukázal na stavebný denník a denné reporty. Z vykonaného dokazovania mal však súd jednoznačne preukázané, že práce na diele spočívajúce v inštalácii hliníkových profilov a montáži zasklenia vykonával výlučne žalobca prostredníctvom svojich zamestnancov. Uvedenú skutočnosť potvrdil pán H. vo svojej výpovedi, ako aj pracovník žalobcu pán K., ktorý predmetné práce na stavbe osobne vykonával. Podľa svedka J. žalobca vykonal všetku prácu, na ktorú bol objednaný, pričom zamestnanci žalovaného prácu, ktorá bola predmetom objednávky, nevykonali, keďže „s ich hliníkmi nemohli robiť a ani nevedeli robiť. Pomoc s prácou potrebovali jedine pri vynášaní skla na najvyššie poschodie“. Následne aj svedok S. vo svojej výpovedi potvrdil, že inštalácia a montáž hliníkových profilov a zasklievanie je odbornou činnosťou, ktorá vyžaduje kvalifikovaný personál, a preto žalovaný túto prácu vykonávať nemohol. Ďalej popísal práce vykonávané žalobcom a doplnil, že nevidel žiadneho z pracovníkov žalovaného kotviť hliníkové profily, avšak žalovaný pomohol v iných záležitostiach, ako roznos prvkov. Najzásadnejším argumentom žalovaného bol popis prác žalovaného uvedený v stavebnom denníku, avšak svedok E. vysvetlil, že tento denník sa viedol medzi žalovaným ako dodávateľom a Slovenskými elektrárňami ako hlavným investorom, pričom v stavebnom denníku boli zahrnuté práce aj iných subdodávateľov žalovaného. Smerodajným v určení toho, či vôbec a aké práce žalovaný namiesto žalobcu v zmysle objednávky vykonal, preto nemôže byť stavebný denník, ktorý zahŕňa práce aj iných subjektov, teda aj samotného žalobcu bez možnosti jednoznačného určenia, ktorý subjekt a ktorí zamestnanci, ktoré konkrétne práce, v akom trvaní, vykonali. Uvedený záver podporuje aj existencia rozporov medzi stavebným denníkom a dennými reportami, na ktoré upozornil žalobca a súd mu v tomto smere dáva za pravdu. Podľa žalobcu sa v zápise stavebného denníka zo dňa 27.06.2018 uvádza: „brúsenie a natieranie jestvujúcich profilov“ a „presúvanie kopilitových okien“, čo neseď ani s „denným reportom“ zo dňa 27.06.2018 a rovnako z tohto zápisu je možné vyvodiť, že išlo o činnosť presunu starých kopilitových okien a prípravná činnosť pred montážou žalobcu, ktorá bola reálne v réžii žalovaného, a preto ju za žiadnych okolností nie je možné pričítať na účet žalobcu; dňa 28.06.2018 uvádza „bezp. akt na prac“ a „brúsenie a natieranie jest. profilov“, čo opätovne neseď s „denným reportom“ zo dňa 28.06.2018 a rovnako z tohto zápisu je možné vyvodiť, že sa nevyťahovali nové okná, nakoľko sa konal bezpečnostný akt na pracovisku a opätovne prípravné práce žalovaného vyžadované pred samotnou inštaláciou a montážou žalobcu“. Rovnako v tomto smere súd poukazuje na rozpor medzi denným reportom žalovaného zo dňa 27.06.2018 a 28.06.2018 s poznámkou „podpora vynášania skla“ a e-mailovou komunikáciou medzi stranami zo dňa 27.06.2018 týkajúceho sa harmonogramu prác, keď pán H. v deň, kedy sa mali podľa denným reportov vynášať okná, na žiadosť žalovaného spresnil harmonogram prác, v zmysle ktorého sa malo sklo vynášať až v dňoch 30.06.2018 až 01.07.2018. Aj svedok E. k spisovaniu stavebného denníka uviedol, že pri jeho písaní „vstupuje veľa strán do týchto záznamov, vyhotovujú sa tzv. denné záznamy, prišiel pracovník Solesi, nahlásil počet zamestnancov ako aj čo robia. Niekedy to písal on, ale aj iní ľudia, keďže toho bolo veľa na stavbe, skontroloval to, podpísal a odovzdal Slovenským elektrárňam“. S ohľadom na tieto skutočnosti, súd nepovažoval záznamy uvedené v stavebnom denníku a denných reportoch za spôsobilé preukázať, že výkon prác žalobcu v zmysle objednávky, vykonával žalovaný. Naproti tomu z výpovedi pána Kalmana a svedkov H. a E. mal spoľahlivo preukázané, že práce v zmysle zmluvy o dielo, teda montáž a inštaláciu hliníkových profilov a zasklenia vykonal žalobca v celom rozsahu v zmysle objednávky.

69. Pracovníci žalovaného vykonávali len prípravné práce pred začatím vykonávania diela, ako je demontáž predošlého zasklenia a profilov, ich odstraňovanie a následné prípravy podkladov - hrubej stavby na novú inštaláciu a zasklenie zo strany žalovaného súvisiace s vyrovnávaním podkladov a zabezpečením protipožiarneho náteru, ktoré v zmysle zmluvy o dielo nespádali pod inštaláciu a montáž

hliníkových profilov a zasklenia, ktoré podľa objednávky vykonával žalobca. Pomocné práce súvisiace s vynášaním materiálu zo strany zamestnancov žalovaného počas výkonu prác žalobcu potvrdil aj pán H. a svedok H. vo výsluchu, preto ich mal súd za preukázané. V tejto súvislosti však súd pripomína, že mala jedna len o niektoré čiastkové práce, ako je vynášanie skla na najvyššie poschodie, pričom dohoda o odplatnosti týchto prác medzi stranami nebola uzatvorená. V tomto smere je treba aj pripomenúť, že súd tieto konkrétne práce ani nemal vyčíslené, nebolo preto ani preskúmateľná výška týchto prác, keďže žalovaný si uplatňoval v rámci zodpovednosti za škodu ako ušlý zisk prácu zamestnancov žalovaného, ale aj iných firiem v celkovom rozsahu 2500 hodín.

70. Na danom mieste je potrebné vysvetliť (tak ako súd žalovaného upozornil na prvom pojednávaní, aby špecifikoval svoj nárok, ktorý je potrebný ustáliť), že v rámci zodpovednosti za škodu si poškodený môže uplatňovať náhradu škody alebo aj ušlý zisk, čo však nevylučuje kumulatívne uplatnenie oboch nárokov, ak boli splnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu a neoprávneným (nedovoleným) konaním alebo opomenutím škodcu spôsobený následok v podobe škody, ako aj úšlého zisku. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, pričom všetky tieto predpoklady musia byť splnené súčasne. Žalovaný sa v tomto smere vyjadril jednoznačne tak, že si uplatňuje nárok na náhradu úšlého zisku v zmysle § 381 ods. 1 ObZ ako abstraktného zisku, ktorý by bol žalovanému vznikol pri obvyklom chode vecí. Vzniknutá škoda v podobe (aj) úšlého zisku-lucrum cessant, ktorý si uplatňoval žalovaný, musí byť spôsobená bez pochybností porušením právnej povinnosti. Škoda, ani porušenie právnej povinnosti ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená, ale aj preukázaná. Rozsah náhrady škody je upravený všeobecne § 379 a nasl. ObZ, kedy ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

71. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že nebol splnený jeden z predpokladov pre nárok na náhradu škody. Dôkazné bremeno preukázania tvrdení týkajúcich sa náhrady škody uvedenej vo svojej obrane nesie poškodený, teda žalovaný. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane konania, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu konania, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5 Obo/52/2010).

72. Ak teda žalovaný na svoju obranu tvrdil, že v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti zhotoviteľa diela vykonávať dielo riadne a včas vznikla žalovanému z dôvodu poskytnutia zamestnancov žalovaného v rozsahu 2500 hodín na práce, ktoré mal vykonať žalobca, škoda v podobe úšlého zisku, bolo jeho povinnosťou preukázať kumulatívne splnenie predpokladov pre úspešné uplatňovanie nároku na započítanie z titulu náhrady tohto úšlého zisku určeného ako abstraktného v zmysle § 381 ods. 1 ObZ. V tomto smere súd odkazuje aj na predchádzajúce body odôvodnenia rozsudku, z ktorých obsahu je zrejmé, že k naplneniu predpokladu zodpovednosti za škodu, ktorým je porušenie povinnosti žalobcu vyhotoviť dielo riadne a včas, nedošlo. Súd preto konštatuje, že nie je možné započítať uplatňovaný nárok žalovaného na náhradu škody vo výške 32.189,45 eur s nárokom na úhradu ceny diela žalobcu. Z tohoto konštatovania logicky vyplýva, že nemohol byť naplnený ani ďalší predpoklad zodpovednosti za škodu, a to príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a následkom v podobe úšlého zisku.

73. Súd však považoval za potrebné vysporiadať aj s ďalším predpokladom nároku na náhradu úšlého zisku. Špecifikom pri uplatňovaní úšlého zisku v obchodnoprávných vzťahoch je to, že si poškodený môže namiesto úšlého zisku podľa § 379 ObZ uplatniť obvyklý zisk podľa § 381 ObZ, ktorý však musí byť vecne a objektívne podložený zodpovedajúcimi dôkaznými prostriedkami tak, aby bola preukázaná potrebná miera pravdepodobnosti výšky obvyklého zisku (bližšie pozri Ušiaková Lenka. § 379-381. In: Mamojka, Mojmir a kol. Komentár k Obchodnému zákonníku č. 513/1991 Z.z. 2. zväzok. Bratislava: EUROKÓDEX, 2016). Ušlý zisk môže predstavovať zmarenie zamýšľaného podnikateľského zámeru, ak je takýto podnikateľský zámer podložený už existujúcimi či reálne dosiahnuteľnými

okolnosťami, z ktorých možno usudzovať, že pri ich pravidelnom chode (nebyť škodnej udalosti) by k zamýšľanému zisku skutočne došlo. Iba škodná udalosť, ktorá vstúpila do deja, ktorý by za pravidelného chodu okolností dospel k určitému predpokladanému výsledku spojeného s dosiahnutím zisku, môže byť prekážkou, ktorá dosiahnutie predpokladaného prínosu (zisku) zmarila. Podnikateľský zámer, ktorý nebol realizovaný, nie je takou okolnosťou, ktorá pri obvyklom priebehu udalostí vedie ku konkrétnemu zisku (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo 17. 09.2012, sp. zn. 25 Cdo 237/2011).

74. Dôkazné bremeno vo veci preukázania abstraktného ušlého zisku zaťažuje rovnako ako u ušlého zisku poškodeného. Súčasťou dôkazného bremena je popri preukázaní výšky obvyklého zisku tiež preukázanie, že by určitý zisk bol dosiahol, nebyť škodovej udalosti, pretože v prípade, že by zisk nebol dosahoval, nárok na náhradu abstraktného ušlého zisku nemá. V súdnom konaní priznaná náhrada ušlého zisku nemôže vychádzať z akéhosi predpokladaného či hypotetického zisku bez jeho zrejmeho preukázania. Hoci nie je možné preukazovať výšku ušlého zisku konkrétnymi dokladmi „musí byť preukázaná pravdepodobnosť považovaná podľa bežného uvažovania za istotu, ide teda o vecne podložený predpoklad“ (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.12.2020, sp. zn. 2 Obdo 10/2018).

75. Súd však ako poukázal vyššie, nemal preukázaný vznik škody ani ušlého zisku vo výške 32.189,45 eur, ktorá má zodpovedať násobok počtu hodín strávených pracovníkmi pri vykonaní prác, ktoré mali byť vykonané žalobcom a cenou práce príslušných pracovníkov, nakoľko žalovaný nemal k dispozícii pracovníkov na iné práce. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné vysvetliť, že kvalifikácia nákladov spojených s úhradou mzdy zamestnancov predstavuje zmenšenie majetku poškodeného, ktoré zasahuje do jeho majetkovej sféry úbytkom, a preto ide o náhradu škody, nie ušlého zisku, ktorý si žalovaný v konaní uplatnil. Ušlý zisk v rozsahu 2500 hodín, ktoré by zamestnanci žalovaného teoreticky mohli stráviť výkonom iných prác, by bolo možné uplatniť a preukázať len v spojitosti s týmito inými prácami, ktoré mali pracovníci žalovaného vykonávať, ak súd nemá konštatovať, že ide len o hypotetické práce. Túto skutočnosť žalovaný úplne opomenul a dokazovanie v tomto smere ani nevedol. Na základe uvedeného, preto súdu neostáva nič iné len konštatovať, že tieto „iné práce, ktoré mohli zamestnanci žalovaného v rozsahu 2500 hodín vykonať“ ostali len v rovine domnienok. Žalovaný rovnako tak rezignoval na akékoľvek preukázanie iných prác, ktoré mali zamestnanci žalovaného za pomocné práce pri vynášaní zasklenia na najvyššie poschodie, vykonať, či výšky náhrady škody v podobe nákladov pomocných prác s vynášaním zasklenia, a preto súd musel konštatovať, že predpoklady na úspešné uplatňovanie zodpovednosti za škodu neboli splnené.

76. Podľa § 365 ods. 1 ObZ dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

77. Podľa § 369 ods. 1 ObZ ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Podľa § 369 ods. 2 ObZ ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

78. Podľa § 1 ods. 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej aj „Nariadenie vlády“) účinného od 01.01.2015 namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby 1, môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

79. Základná úroková sadzba ECB v období od 16.03.2016 doposiaľ je vo výške 0,00%.

80. Okrem istiny žalobca požadoval tiež zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 15.000 eur od 09.07.2018 do zaplatenia, zo sumy 294 eur od 09.08.2018 do zaplatenia, zo sumy 1.219,95 eur od 14.09.2018 do zaplatenia a zo sumy 19.731,84 eur od 01.10.2018 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po splatnosti vystavených faktúr. Do omeškania s úhradou tých ktorých faktúr sa žalovaný dostal neuhradením v dobe ich splatnosti, ktorá bola dojednaná v bode 11.1 objednávky a akceptovaná žalobcom. V prípade dvoch faktúr č. 18180247 a č. 18180298 meškal žalovaný s úhradou dodaného materiálu v splatnosti tých ktorých faktúr. Žalovaný však neuhradil predmetnú cenu za vykonané dielo,

čím sa dňom nasledujúcim po splatnosti faktúr dostal do omeškania s plnením svojho záväzku, preto súd v žalobe v časti úroku z omeškania uplatneného v súlade so žalobným petítom vyhovel žalobcovi a priznal mu právo na zaplatenie úroku z omeškania v požadovanej príslušnej sadzbe úrokov z omeškania, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

81. Podľa § 369c ods. 1 ObZ omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

82. Podľa § 2 nariadenia vlády výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona <aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523369c'&ucin-k-dni='30.12.9999'> je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

83. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa so svojimi záväzkami dostal do omeškania, vznikol žalobcovi aj nárok na zaplatenie sumy 160 eur, a to titulom nároku na paušálnu náhradu podľa § 369c ods. 1 ObZ <aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523369c'&ucin-k-dni='30.12.9999'> v znení účinnom od 01.02.2013 v spojení s § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='21/2013%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

84. Dôvodová správa k Nariadeniu vlády č. 21/2013 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2013/21/>> Z. z. k tomuto ustanoveniu uvádza: „paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky predstavuje náhradu tzv. administratívnych, interných monitorovacích nákladov, ktoré vznikajú veriteľovi pri kontrole dodržiavania zmluvných záväzkov. Ide teda o paušálnu náhradu, pri ktorej nie je potrebné preukazovať vznik konkrétnych nákladov. Vznik nároku na túto náhradu je spojený so vznikom omeškania dlžníka. Výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 ObZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>> je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania“. Je zrejmé, že v čase uplatnenia návrhu na súd už bolo ustanovenie § 369c platné a účinné, a keďže sa jedná o právo na paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky, má žalobca na takúto paušálnu náhradu právo.

85. Vo vzťahu k výške celkovej paušálnej náhrady nákladov súd upozorňuje na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 21.02.2019, sp. zn. 14 Cob 214/2018, ktorý vysvetľuje, že v prípade, ak boli v konaní uplatnené tri samostatné peňažné pohľadávky týkajúce sa troch samostatných dielčích plnení podľa uzatvorenej zmluvy, ktoré žalobca samostatne vyfaktúroval troma doloženými faktúrami, avšak žaloval ich kumulatívne žalobou, nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 120 eur (3x40 eur) bol správne priznaný okresným súdom. Krajský súd ďalej v citovanom rozsudku zdôrazňuje, že „účelom priznanej paušálnej náhrady je nahradiť náklady s každou oneskorenou platbou, aj keď na základe jedného titulu, preto z citovaného zákonného ustanovenia nevyplýva žiadne obmedzenie nároku na jednorázové vymáhanie, ak sa jedná o jeden zmluvný vzťah, inak povedané predmetné ustanovenia nedefinujú právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením „pohľadávok“, ale „pohľadávky“. Uvedený výklad normy je teologicky v prospech ochrany veriteľa, účelom je posilnenie jeho pozície pri uplatňovaní vymáhání pohľadávky voči veriteľovi. Nárok na zaplatenie paušálnej náhrady vzniká pre každú vyúčtovanú pohľadávku za dodanie tovaru alebo poskytnutie služby zo strany veriteľa samostatne, t.z., ak má veriteľ voči dlžníkovi viacero pohľadávok vyúčtovaných samostatnými faktúrami, má zákonný nárok uplatňovať voči dlžníkovi paušálnu náhradu pri každej z nich (bližšie pozri aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.10.2019, sp. zn. 2 Cob 57/2019).

86. S ohľadom na uvedené, keďže žalobca uplatnil nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením štyroch pohľadávok za poskytnuté služby samostatne, vyúčtované štyrmi faktúrami, súd priznal nárok na paušálnu náhradu pri každej z nich, v súčte vo výške 160 eur.

87. Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca preukázal oprávnenosť svojho nároku a preto rozhodol tak, že vyhovel žalobe žalobcu a zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy v znení žaloby spolu s príslušenstvom, tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

88. Lehotu na plnenie (do troch dní od právoplatnosti rozsudku) uvedenú v prvom výroku enunuciátu rozsudku súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta prvá CSP, podľa ktorého, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

89. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

90. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

91. O nároku na náhradu trov konania žalobcu rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca bol vo veci v celom rozsahu úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu 100%. O ich výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku s poukazom na § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie bude predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 365 CSP.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z.-Exekučný poriadok).